

Parivartio

No: 4 VARSINAIS-SUOMEN RESERVILÄISPIIRIEN LEHTI

62. vuosikerta

16.8.2023

Suomi hopealla ensimmäisissä MILCOMP-kotikisoissaan

s. 4

Tursas-luokka valvoo merellä vuosikymmenen loppuun

s. 3

Jorma Akesta tuli sotakamreeri

s. 6

Vahvaa reserviläisnäkyvyyttä Okra-messuilla

s. 7

Englannin panssarifestareilla ihailtiin vanhaa terästä

s. 8-9

Kolme keltanokkaa Jukolassa

s. 12

Pystykorva pitää maanpuolustus-henkeä yllä

s. 14

PÄÄKIRJOITUS

Mukavien syyskiireiden aikaa

Kesä alkaa olla pikkuhiljaa takanapäin ja olemme siirtymässä sadonkorjuu-aikaan. Toivon mukaan jokainen Teistä on saanut viettää rentouttavan kesäajan nauttien Suomen luonnosta ja läheisistänne.

Syksy on taas aikaa, jolloin yhdistysten toiminta vilkastuu kesätuon jälkeen, vaikka kyllä yhdistyksillä on kuluneena kesä ollut aktiivista toimintaa. Erityisen iloinen olen ollut siitä, että piirien messukärry ei paljoa ole Heikkilän pihassa maleksinut, vaan yhdistykset ovat käyttäneet tätä mahdollisuutta hyvin hyödyksi. Ja varuskalenteri näyttää kovin aktiiviselta myös syksyn osalta eli hieno juttu.

Otan myös mielelläni vastaa ajatuksia kärryn sisällön kehittämistä. Nyt siellä on telttoja, pöytiä ja tuoleja sekä tarpeiden mukaan erilaisia roll-ujeja ja tietysti matkaan saa myös piirien Eko-aset. Jos teillä on ajatuksia kärryn sisällön kehittämistä, niin otan niitä mielelläni vastaa mieluiten sähköpostitse, jotta ei hyvät ideat unohtu. Kärry ja muu piiritoimistosta varattava materiaali on teitä varten.

Syksyn alkaessa on hyvä muistuttaa myös yhdistyksiä sääntömääräisistä syyskokouksista. Piirien syyskokous pidetään 15.11.2023 Heikkilän sotilaskodissa kello 17:30 alkaen. Sääntömääräisiin asioihin kuuluu myös piirien hallitusten kokouksen vahvistaminen vuodelle 2024 sekä toimintasuunnitelman ja talousarvioesityksen hyväksyminen vuodelle 2024.

Pyydänkin yhdistyksiä ilmoittamaan hy-

vissä ajojen piiritoimistoon nykyisten hallitusten jäsenten käytettävyyden vuodelle 2024 sekä ilmoittamaan mahdollisista hyvisistä asioista, joita kirjataan toimintasuunnitelmaan. Näin saadaan piirien toiminta tukemaan yhdistysten toimintaan parhaiten. Virallinen kokouskutsu piirien syyskokoukseen julkaistaan seuraavassa lehdessä, mutta laittakaa jo nyt päivämäärä kalentereihinne.

Vaikka illat pimenevät ja säät saattavat muuttua syksyisemmiksi, niin pitääkö miellet virkeinä ja toiminta aktiivisena yhdistyksissä. Vapaaehtoisen maanpuolustuksen erityispiirteenä on se, että se on vapaaehtoista, mutta samanhenkisessä porukassa on mukava puuhata yhdessä ja irtautua työn tai muiden asioiden aiheuttamasta oravanpyörästä hyvällä syyllä. Erinomaista syksyn alkua kaikille jäsenille ja yhteistyökumppaneille.

Joni Lindeman
päätoimittaja

PIIRIKIRJOITUS

Hajanaisia kesäajatuksia

Sattui päivänä muutamana käteeni pieni ruskea kansio, jonka selkämukassa luki ”Reserviläistoiminta / Koulu-tus”. En edes enää muistanut moisen olemassaoloa. Vastaani tulivat muistiinpanot ja materiaali lokakuussa 1983 Raumalla pidetystä silloisen Reservin Aliupseerien Liiton nuorten kurssista. Pysähdyin lukemaan muistiin merkittämääni ja myös oheismateriaalia. Heräsi kysymys, puhumeko edelleenkin samoista asioista?

Materiaalista tuli vastaan kysymyksiä, kuten ”Miksi nuori on mukana reserviläistoiminnassa”, ”Miksi nuori ei ole mukana reserviläistoiminnassa”, ”Miten saada nuoret mukaan toimintaan” ja ”Miten saada nuori pysymään mukana toiminnassa”. Tuntuvatko tutuilta?

Paljon on vettä Aurajoessa virrannut sitten noiden päivien, paljon on maailma

muuttunut ja sen myötä myös vapaaehtoinen maanpuolustus- ja reserviläistoiminta. Muistan hyvin, miten 1980-luvun alussa kun oman yhdistykseni väki kutsuttiin koolle, se tapahtui henkilökohtaisilla kirjeillä, ei lehti-ilmoituksilla.

Taisi olla hyväkin, ainakin tieto kulki perille. YYA-Suomen ajassa elettiin vielä sotien jälkeisten jännitteiden loppuvuosi, kaikki ei ollut niin kuin olisi pitänyt olla. Tämän tiesivät kaikki, oli asioita, joista puhuttiin ääneen vain nyrkki taskussa ja luotetussa porukassa.

Tämän päivän näkökulmasta katsoen tuo aika tuntuu jo perin kummalliselta. Mutta kun katsoo aikajanaa siitä tähän päivään, ja miettii sinä aikana tapahtunutta ajatuksella ”Miten tähän on tultu”, ei voi olla hieman hämmästellettävä sitä, miten pitkän ajan kehitys ”vapauteen” on vaatinut. Toisaalta

taas historiaa tuntevat ja harrastavat osavat lukea sen maamme viime vuosisadan alun tapahtumista kumpuavaksi. Suomen historiassa on kipukohtia, joita muilla maila ei ole, siksi ”on ottanut aikansa”.

Nyt, kun olemme myös sotilallisesti liitoutunut maa, ottakaamme myös reserviläistoiminnassa kaikki sen myötä avautuvat mahdollisuudet tosissamme. Ehkä meidän ei enää jatkossa tarvitse keskustella alussa mainitsemistani kysymyksistä. Ei ainakaan pitäisi tarvita. Tai mistä sen tietää.

Aktiivista loppukesää myös maanpuolustuksen parissa!

Osmo Suominen
kunniaapuheenjohtaja
Varsinais-Suomen Reserviläispiiri

HENGENRAVINTOA

Elä tänään

Elämme yhteiskunnassa, jossa kaikkea on tarjolla. Näyttää siltä, että tarvoita ja ruokaa on meillä Suomessa aivan liikaa. Ihminen on tullut kylläiseksi. Materiaalinen pöyhöttöisyys saa aikaan tylsistymistä. Minkään eteen ei tarvitse tänään nähdä vaivaa. Lapsilla on liikaa kännyköitä ja tietokonepelejä. Vanhemmilla on pelko siitä, että ei vielääkään ole tarpeeksi. Pitää hankkia lisää, tehdä pitkä päivää, jotta sitten joskus olisi tarpeeksi. Sitten se elämä alkaa.

Kerrotaan kolmesta viisaasta miehestä, jotka keskustelivat siitä mistä se elämä oikein alkaa. Yksi miehistä oli katolilainen pappi, toinen oli luterilainen pappi ja kolmas oli juutalainen rabbi. Katolilainen pappi sanoi: ”Elämä alkaa siitä, kun siittiösolu hedelmöittää munasolun.” Luterilainen pappi sanoi: ”Elämä alkaa siitä, kun hedelmöittynyt munasolu kiinnittyy kohtuun.” Juutalainen rabbi sanoi: ”Ei pojat, ette te tiedä mitään! Elämä alkaa siitä, kun koira kuolee ja lapset muuttavat pois kotoa.” Tällainen ”sitku”-elämä on liian tuttua meille kaikille. Ja ongelma on se, että kun näin eletään, huomataan pian ettei se elämä alkanutkaan – ollenkaan!

Jeesus sanoi kerran: ”Älkää kootko aarteita maan päälle!” Olisi korkea aika pysähtyä miettimään, mikä elämässä on sittenkin kaikkein tärkeintä. Riippuko meidän itsetuntomme siitä, mitä me olemme ja mitä me omistamme.

Elä tänään! Elämässä on niin valtavasti kauniita asioita, jo tänään. Tällä hetkellä luonto on ihmeellinen. Kesä on kauneimmillaan. Kunpa osaisimme pysähtyä katselemaan ja kuuntelemaan sitä. Nautitaan arjen pienistä hetkistä. Meidän arvomme ei ole siinä, mitä me olemme tai omistamme. Jokainen meistä on arvokas juuri tällaisenaan.

Iloa ja valoa!

Pasi Salminen
rovasti
Ruskon kirkkoherra

Monikäyttöiset Tursas-luokan vartiolaivat palvelevat vielä vuosikymmenen loppuun

Merialueidemme väsymättömät vahdit

Miika Collan

Rajavartiolaikotkella on ollut käytössä jo viidellä eri vuosikymmenellä monikäyttöiset Tursas-luokan vartiolaivat Tursas ja Uisko. Alukset ovat kokonsa, jäisissä kulkukykynsä sekä monipuolisten suorituskykyjensä ansiosta ketteriä toimimaan koko Suomen meri- ja rannikkoalueella vuoden ajasta riippumatta. Alukset rakennettiin 1980-luvulla Rauma-Repola Oy:n telakalla Uudessakaupungissa ja peruskorjattiin 2004-2005 Uudenkaupungin Työvene Oy:ssä. Peruskorjauksen yhteydessä aluksia pidennettiin kahdellatoista metrillä mahdollistaen öljyntorjuntakyvyn luomisen.

Tursas-luokan vartiolaivat kuuluvat Länsi-Suomen merivartiostoon. Vartiolaivat ja merivartiosto yleisesti näyttäytyvät ihmisille usein meripelastus- tai valvontaviranomaisen tehtävien kautta, jotka ovat kieltämättä merkittäviä tehtäväalueita. Nykyiset vastuut ulottuvat kuitenkin huomattavasti laajemmalle. Niistä viimeisimpänä Rajavartiolaitos vastaanotti vastuuviranomaisen roolin ympäristövahinkojen torjuntatehtäviin avomerellä.

Alukset ovat osallistuneet ympäristövahinkojen torjuntatehtäviin ja kykenevät tarvittaessa johtamaan torjuntaoperaatiota. Alukset on varustettu muun muassa avokeräysjärjestelmällä, jonka avulla öljyä on mahdollista kerätä ja varastoida kaikkina vuoden aikoina. Aluksia voidaan käyttää myös kemikaalionnettomuuksien yhteydessä

pelastus- ja torjuntatehtävissä sekä sukellusoperaatioiden tukialuksena.

Meri operaatioalueena edellyttää kuitenkin kaikilta tehtäväalueilta myös entistä tiiviimpää kansainvälistä yhteistyötä. Tämä näytetään vartiolaivoille muun muassa Ruotsin ja Viron viranomaisien kanssa tehtävänä operatiivisena yhteistyönä ja harjoitteluna. Toimintatapoja on pystytty tämän myötä yhtenäistämään sekä tilannekuvaa täydentämään entistä laajemmin. Yhteistyö lisää koko merialueen turvallisuutta. Kansallisessa ja kansainvälisessä toimintaympäristössä on korostunut myös varautumisen sotilaalliseen maanpuolustukseen sekä kriisivalmiuden kasvattaminen.

Tursaiden iskukyky vahvistaa maanpuolustusta

Kansallinen ja kansainvälinen yhteistyö erityisesti näissä tehtävissä edellyttää ennen kaikkea keskinäistä luottamusta, joka Suomessa on yleisesti hyvällä tasolla. Luottamuksen ja yhteistyön avainasemassa ei ole ensisijaisesti kalusto ja materiaali, vaikka niilläkin on tärkeä roolinsa. Tärkein tekijä on ammattitaitoinen ja yhteistyökykyinen henkilöstö, joka pystyy puhaltamaan yhteen hiileen jokaisella tehtävällä. Näissä tilanteissa jaetaan usein erityisesti yksi yhteinen nimitäjä: asenne tekemiseen.

Lisäksi siviilissä ja kertausharjoit-

tuksissa hankittujen tietojen ja valmiuksien yhdistäminen reserviläistoiminnalla on Suomen kansallinen vahvuus, jolla saavutetaan nopeaa reagoitokykyä edellyttäviin tehtäviin sekä täydennetään valvontakykyä partioimalla. Veneet ovat liikkeessä tai hälytysvalmiudessa aina aluksen ollessa miehitettynä. Vartiolaiva voidaankin joissain tehtävyytyypeissä nähdä myös liikkuvana merivartiostasema.

Pitkästä historiastaan johtuen Tursas-luokan vartiolaivat tulevat operatiivisen käytönsä loppuun vuosikymmenen loppuun mennessä. Rajavartiolaitos on käynnistänyt Vartiolaiva 2025 -hankkeen, jotta lakisääntöön tehtäviin pystytään vastaamaan taroituksenmukaisella suorituskyvyllä. Uusien monitoimialusten suorituskykyvaatimukset ovat lähtöisin merivartioston ydintehtävistä. Poistuviin aluksiin verrattuna muun muassa merivalvonta- ja vaikuttamiskyky, vakavien ympäristöonnettomuuksien hallinta ja meripelastuskyky tulevat vahvistumaan. Tursas-luokan vartiolaivat pidetään iskukykyisinä kuitenkin niiden viimeisen palveluspäivään saakka.

Kirjoittaja palvelee kapteeniluutnanttina Länsi-Suomen merivartiostossa.

Tursas-luokan vartiolaivat Tursas (edessä) ja Uisko ovat maanpuolustuksen silminä merialueillamme.

Länsi-Suomen Merivartiosta

Ilta ydinosaamisen parissa

Meeri Tengström

Taivassalon-Kustavin reserviupseerit kävivät aurinkoisena iltana kesäkuussa kustavilaisen jäsenensä Veli-Pekka Nurmen kutsamana tutustumassa Olkiluodon ydinvoimalaan. Liikkeelle lähdimme iltapäivällä kimpakyydein Kustavista, Taivassalosta ja Turun suunnalta. Kokoonnuimme Olkiluodon vierailukeskukseen, jossa Teollisuuden Voiman turvallisuusjohtajana työskentelevä Nurmi otti meidät vastaan.

Kahvit nautittuamme saimme mielenkiintoisen ja ajankohtaisen tietoisun Teollisuuden Voima Oyj:stä sekä Olkiluodon ydinvoimalaitoksesta ja alueeseen liittyvästä hyvin laajasta ja moniulotteisesta turvallisuustyöstä. Pääsimme myös pikkubussilla kiertoajelulle alueelle. Vierailukeskuksen tiedenäytelyssä tutustuimme ydinvoimalaitoksen toimintaperiaatteeseen ja uraanipolttoaineen matkaan kalliosta kalliioon loppusijoitusratkaisuihin.

Puhtaammin sähkömavaraiseksi

Olkiluodon ydinvoimala-alue on aintulaatuinen paikka, josta tulee 30 prosenttia Suomen sähköstä. Ydinvoimalaitosyksiköt Olkiluoto 1 ja Olkiluoto 2 (OL1 ja OL2) ovat identtisiä kiehuusvesireaktoreita. OL1-yksikkö alkoi tuottaa ensimmäisen kerran sähköä yhteiskunnalle 1978 ja OL2-yksikkö 1980. Olkiluoto 3 (OL3) -laitosyksikön polttoaineen lataus reaktoriin valmistui huhtikuussa 2021, ja ydinreaktio käynnistettiin ensimmäistä kertaa saman vuoden joulukuussa.

Laitosyksikkö kytkettiin valtakunnan sähköverkkoon maaliskuussa 2022. Koe-käyttöohjelma saatiin päätökseen huhtikuussa 2023, ja laitosyksikön säännöllinen sähköntuotanto on alkanut. Valmis OL3 tekee Suomesta lähes sähkömavaraisten. Sen ansiosta etenemme myös aimo harppauskohti hiilineutraalia yhteiskuntaa.

Ydinvoimalan toiminta ja ydinvoiman koko elinkaari oli aiheena ehkä yllättävän-

Olkiluodon ydinvoimalan vierailukeskus on kaikille avoin kohde, jossa voi ottaa selfieitä Olkiluodon uuden kolmosreaktorin kanssa.

kin mukaansatempaava, ja keskustelua olisi riittänyt pidemmäksikin aikaa. Ilta meni nopeasti ja kotimatkalle lähdimme monta

uutta asiaa oppineina. Todella mukava, mielenkiintoinen ja vaikuttava vierailu ylitti odotukset.

Otso Kettunen

Suunnistusradan jälkeen odotti yllätyksenä hiihtokilpailu. Mikko Välivirta sivakoi rullasuksilla ensi kertaa elämässään. Ongelmia oli, sillä mono ei tukenut jalkaa lainkaan.

Salolainen Mikko Välivirta oli voittamassa Suomeen hopeaa kovassa MILCOMP-sotilasmoniottelussa

Kaveria ei jätetty

Teemu P. Peltola

Kansainvälinen MILCOMP-sotilasmoniottelu oteltiin ensimmäistä kertaa Suomessa juhannuksen jälkeisellä viikolla. Samassa yhteydessä Helsingissä järjestettiin kansainvälisen reserviupseeriorganisaatio CIOR:in kesäkongressi, jonka järjesti Reserviupseeriliitto. Tapahtumat vetivät Suomeen yli viisisataa reserviläistä yli 30 eri maasta.

Kolmihenkiset joukkueet kilpailevat viidesä eri sarjassa. Novice-sarjassa ovat ensiker-talaiset, Experienced-sarjassa 1-4 kertaa osal-

listuneet ja Veterans-sarjassa yli viisi kertaa osallistuneet. Naisille on lisäksi oma sarjansa ja International Teams -sarjaan osallistuvat joukkueiden varamiehistä kootut joukkueet.

Kolmipäiväinen kilpailu jakautuu esterapiväivään, ammuntopäivään ja suunnistus-päivään. Tämän tunnetusti erittäin vaativan sotilaurheilukilpailun kokonaiskilpailun voitti kovaksi tiedetty Saksan DEU3-joukkue 7746,66 pisteellä. Hopealle tuli Suomen kokenut FIN3-joukkue 7491,96 pisteellä. Kärkikaksikko erottui selvästi muista, sillä pronssia vei saksalaisten DEU1-joukkue 6188,83 pis-

teellä. Huomattava tosina on, että pronssijoukkue koostui ensikerlaisista. Kilpailussa oli yhteensä 30 joukkuetta.

Suomen hopeajoukkueesta oli myös varsinuusomalaista edustusta kisakonkari, reservin kapteeni Mikko Välivirran ansiosta. Välivirta edustaa Salon Reserviupseereita. Muut hopeajoukkueen kilpailijat olivat reservin majuri Simo Jääskeläinen ja reservin kapteeni Janne Hyvärinen, kumpikin Kuopion Reserviupseereista. Hopeajoukkue voitti suunnistuspäivän ja oli kolmantena sekä esteradoissa että suunnistuksessa.

Harri Kettunen

Kaveria ei jätetty esteradallakaan.

Harri Kettunen

Mikko Välivirta ampumassa RK62-kiväärillä kivääriammuntaa. Kilpailun säännöissä kielletään suomalaisille tuttu lipastuki, eli ase ei saa koskettaa maahan. Hihnatukea saa käyttää.

Harri Kettunen

Milcomp huipentui CIOR:in gaalailalliseen. Siellä palkittiin voittajajoukkueet. DEU3 kerkellä, FIN3 hopealla ja DEU1 pronssilla.

Helky laulu Auran rantain

Kesän uutisointia ja etenkin sen kah-tia jakavaa käsittelyä sosiaalisessa mediassa seuranneena tulee väistämättä mieleen, että tarvitsemme yhdistäviä seikkoja ja tekijöitä enemmän kuin aikoihin. Onneksi maanpuolustus on kansaa yhdistävä asia. Kesälomalla ahon laitaa ilmaan paitaa käydessä uutiset painuvat taustakohinaksi ja pääosaan nousee suomalaisen luonto ja etenkin varsinuusomalaisten maisema.

Sileillä rantakallioilla loikoillessa tai pellon piennarta kulkiessa mieleen nousee väistämättä maakuntamme ainutlaatuisuus. Kuinka hyödyntää tätä erinomaisuutta myös yhdistävänä tekijänä ja näyttää erityisluonnettamme myös maakunnan ulkopuolelle? Varsinaisuusomalaista saattaa olla muualla Suomessa hieman ylpeä ja sisäänpäin lämpiävän ihmistyyppin maine, mutta jokainen muualta maakuntaan eksyvä väistämättä päätyy huomamaan maakuntamme ainutlaatuisuuden.

Meri ja maa lyövät kättä

Saaristo ja viljavat pellot näkyvät myös varsinuusomalaissa maanpuolustuskeskässä maa- ja merivoimien poikkeuksellisen vahvana rinnakkaiselona. Useimmissa maanpuolustuksen parissa toimivissa yhdistyksissä on jäseniä vähintään kahdesta puolustushaarasta ja parhaimmillaan reserviläisten kokemukset näkyvät laaja-alaisen osaamisen jakamisena puolustushaaraustoista välittämättä. Ajoittainen pieni tervehkinen naljailu sekä kilpailu nurmiporian ja luukkupöksyjen välillä tuo oman

hauskan mausteensa moniin tapahtumiin. Vahvana maakuntamme maanpuolustuskeskässä näkyy myös rannikkotyöskönten perinne. Vaikka monet rannikkolinnaakkeet ovat hiljentyneet, niin RT-miesten rooli on korvaamaton varsinuusomalaissa reserviläiskeskässä, kadettiipiiristä puhumattakaan.

Harjoituksissa ja suunnittelussa jo pelkkä karttaan katsominen pakottaa poh-timaan yhteistoiminnan toteuttamista. Toimintaympäristön tuntemus edellyttää olosuhteiden huomioimista laaja-alaisesti rantaviivaan pysähtymättä. Kaikki muu olisi toinen silmä kiinni asioiden tekemis-tä. Nykyaikainen sodankuva ja havainnot Ukrainasta tuovat tämän reserilähtökohdan päälle vielä asutuskeskusten merkityksen puolustuksessa, kyber- ja infor-maatiopuolustuksen, ilmavoimien roolin ja erilaiset miehittämät-laitteet vain muutamina esimerkkeinä.

Paljon tekemistä riittää kuitenkin perusasioidenkin kuntoon saattamisessa. Naapuripuolustus-haarojen organisaatioiden tuntemus ja taistelutapojen erityispiirteet ovat usein vain välttävällä tasolla. Erityisen syvälle yksityiskohtiin tietämyksessä ei ole kaikkien kohdalla tarpeenkaan päästä, mutta jo pelkkä perustoi-

mintatapojen tuntemus ja toiminnan perus-ajatus alueella auttavat yhteistoiminnassa. Eikä niistä pikku yksityiskohdistakaan aina haittaa ole, tuumasi laivaston luutnantti, jota maavoimien varuskunnassa kenttäro-vastiksi puhuteltiin.

Portti länteen

Paikallisuolustusharjoitukset ovat jo vuosien ajan korostaneet paikallisen ja maakun-nallisen tason roolia maanpuolustuksessa. Harjoituksissa puolustushaarojen välisen yhteistyön lisäksi viranomaisyhteistyö ja kokonaisturvallisuuden mallin käytännön soveltaminen ovat keskiössä. Varsinais-Suomessa kaksikielisyys aina osa toimintaympäristöä. Pohjoismaisen yhteistyön tiivisty-essä ruotsin kielen osaamisesta on yhä enemmän hyötyä myös maanpuolustuksen parissa. Varsinaisuusomalaissa maanpuolustuskeskässä kaksikielinen toiminta lisääntyä jatkuvasti ja tarjoaa samalla hyvät mahdollisuudet ulottaa koulutustarjontaa myös maakuntamme rajojen ulkopuolelle.

Liittoutumisen myötä kansainvälinen yhteistyö tulee jatkossa näkymään kaikessa maanpuolustuksen liittyvässä toiminnassa. Vahalle paikallis- ja alue-tuntemukselle on kuitenkin jopa nykyistä enem-

KADETTIUPSEERIN KYNÄSTÄ

män kysyntää. Suomalaisenkin ammat-tisotilaiden urapolkujen muuttuessa ja monipuolisuudessa perinteisiä pitkiä palvelussuhteita niin sanotuissa kotijoukko-osastoissa ei enää välttämättä synny, eikä aiemman kaltaisia tiiviitä verkostoja paikallisiin toimijoihin rakennu yhtä helpos-ti kuin aiemmin. Reserviläisten alue- ja paikallistuntemus tuleekin korostumaan, niin suunnittelussa, harjoittelussa kuin käytännön toiminnassa. Tätä osaamista ja tietämystä on kyetävä tarjoamaan myös alueelle saapuville liittouman joukoille.

Erilaisissa vetovoimia ja aluekehitys-vertailuissa sekä uutisoinnissa kotimaakuntamme ohi pyritään usein nostamaan erilaisia syrjäseutujen taajamia, kuten Tamperetta. Maanpuolustuskeskässä (ja politiikassa) onneksi varsinuusomalaista väriä näkyy varsin monella avainpaikalla. Monessa Suomen historian käänneko-hdassa on ruoriin tarvittu meikäläistä näkemystä oikeasta kurssista.

Maailman myrskytyssä ja monen asian muuttuessa on hyvä tukeutua lähellä oleviin vahvuksiin ja tunnistaa omat vahvuudet. Varsinaisuusomalaista erityis-piirteistä sekä pitkää historiaa rakentu-vasta pysyvyydestä kannattaa haakea myös hakea yhdistäviä tekijöitä nykyistä laajempaan yhteistyöhön maakunnan sisällä. Heselaisia emme ole, pirkanmaalaisiksi emme (missään tapauksessa) tahdo tulla, olkaamme siis varsinuusomalaista.

Christian Perheentupa
everstiluutnantti
Turun Kadettiipiirin puheenjohtaja

AJANKOHTAISTA ALUETOIMISTOLTA

Natoon mentiin, että heilahti

Useasti kuuluu kysyttävän missä olit, kun jotain historiallisesti merkittä-vää tapahtui. Esimerkiksi muistatko missä olit WTC iskujen aikana? Marraskuun yhdenatoista vuonna 2001 itse olin Helsingissä esiuupseerikursilla, television uutisten alkaessa näyttää kuvia palavista kaksioistoneista. Muistan vielä hyvin lentävien kurssitovereiden arviot siitä, miten koneet on saatu ohjatta päin torneja ja millaisia vaikutuksia törmäyksillä olisi.

Nyt yli kahden vuosikymmenen jälkeen tiedämme vaikutukset, ja olemme nähneet eteläisen Manhattanin toipumisen sekä jälle-nrakennuksen tornien romahduksen aiheuttaman tuhon jälkeen. Terrori-iskuilla oli myös se vaikutus, että vuosittuhannen alussa läntisissä maissa terrorismi nähtiin suurimpana uhkana, johon sotilaallisella voimalla tulisi kyetä vastaamaan. Sotilasliitto Naton doktriinissa alettiin keskittyä terrorismin vastaiseen taisteluun sekä kansallistalvioiden rajojen sisällä että terroristien tukialueilla. Naton jäsenmaat alkoivat kehittää asevoimaa pienemmiksi, kevyemmiksi ja nopeasti liikuteltaviksi.

Laajaan reserviin perustuvista ja raskaalla kalustolla operoivista asevoimista alettiin luopua, koska Venäjää ei nähty sotilaallisena uhkana, vaan kumppanina, joka haluaisi jakaa läntiset arvot ja sopeutuisi vallitsevaan maailmanjärjestykseen.

Suomi ei sotilasliiton ulkopuolisena maana seurannut Naton yleisiä asevoiman kehittämistä, vaan näki Venäjän edelleen mahdollisena sotilaallisena uhkana, johon tulisi kyetä vastaamaan perinteisen sodan-

käynnin menetelmin. Venäjän mahdolliseen sotilaalliseen uhkaan kytettäisiin vastaamaan asevoimalla, joka perustuisi laajaan reserviin sekä vahvaan panssari- ja tykistöaseeseen. Tätä kehityskulkua jälkeänpäin tarkasteltaessa voisi jopa kiittää suomittamisen jälkimainingeissa elänyttä kansaamme ja poliittisia päättäjiä, koska Naton jäsenenä olisimme saattaneet ohjata puolustustamme yleisen kehityksen suuntaan, ja unohtaa sen perussynyn miksi ja mitä uhkaa vastaa meidän tulee ensisijaisesti varautua.

Tämä uhka on ollut olemassa käytännössä koko historiamme ajan, siitä muistuttaa esimerkiksi Isonkyrön peltoaukeiden laidalla seisova Napun taistelun muistomerkki, taistelun, jonka päätyttyä alkoi maamme historian yksi synkimmistä ajoista, eli Isoviiha.

Olimme kaukaa viisaita

Voimme nyt olla kiitollisia, että Suomi jatko i päättäväisesti myös kylmän sodan jälkeen linjalla, jonka oli koettu toimivan sotilaallisen uhan ennaltaehkäisemiseksi jo viime sodistamme lähtien. Yleiseen asevelvollisuuteen ja laajaan reserviin perustuva asevoima on kustannustehokkain ja paras tapa taata valtion ulkoinen turvallisuus sotilaallisista uhkia vastaan. Yleinen asevelvollisuus ja laaja reservi eivät tuota vain taidollisesti ja teknisesti suorituskykyisiä joukkoja, vaan merkittävin arvo, jonka järjestelmämme tuottaa, on tahto puolustaa omaa maata ja yhteenkuuluvuus, jonka järjestelmämme luon tuon tahdon perustaksi.

Yleisen asevelvollisuuden myötä Puolus-

tusvoimat eivät ole kasvotonta toimija, vaan koko kansan omaisuutta. Yhtenäisen kansa käytännössä myös päätti vuoden 2022 alkupuolisella, laajaan kannatusta saaneiden kansalaisaloitteiden myötä, Naton jäsenyyden hakemisesta ja vei maamme kohti sotilasliittoa ja lopullisesti osaksi länttä. Kansalaisten voimakaun tahdonilmaisun jälkeen myös poliittisten päättäjien oli helppo alkaa puhua sotilaallisen liittoutumisen puolesta ja päättää virallisesti jäsenhakemuksen jättämisestä.

Natossa Suomen hakemusta tervehdittiin ilolla, sillä saishan se vahvan sotilaallisen voiman Venäjän rajalle vahvistamaan liittouman puolustusta. Sotilaallisen voiman, joka olisi varsin vähäisillä tarkennuksilla yhteensovittava Naton järjestelmien kanssa. Suomi oli kaukaa viisaasti vienyt Puolustusvoimiamme siihen suuntaa, että mahdollista optiota lunastaessamme olisimme teknisesti ja toimintatavoitamme mahdollisimman valmiita.

Alkuperäiseen kysymykseen viitaten, missä oli yhtenä turvallisuuspoliittisen historiamme merkittävimpiä päiviä huhtikuun neljäntenä 2023, kun Suomi virallisesti liitettiin Naton täysjäseneksi ja lipumme nostettiin kolmenkymmenen aiemman jäsenen lipun rinnalle. Itse olin jälleen poissa kotoa, tällä kertaa Rovaniemellä. Koska päivään oli jo pidempään valmistauduttu, niin ei tarvinnut pohtia millaisia vaikutuksia liittoutumisella tulisi olemaan. Istestään selvää on, että Suomen jäsenyys sotilasliitossa parantaa merkittävästi ulkoista turvallisuuttamme ja korottaa entisestään kynnystä sotilaalliseen voimankäyttöön maattamme vastaa.

Se miten Naton jäsenyys käytännön tasolla tulee vaikuttamaan Puolustusvoimien toimintaan tullaan näkemään operatiivisen suunnittelun edetessä. Tietty asiat ovat kuitenkin kiveen hakattuja, ja niihin ei tulla koskemaan edes sotilasliiton jäsenyyden myötä. Suomen puolustamisesta vastaavat jatkossakin ensisijaisesti suomalaiset ja Suomen puolustus tulee jatkossakin perustumaan yleiseen asevelvollisuuteen ja laajaan reserviin.

Aktiivista ja maanpuolustustahtoaista syksyä lukijoille.

Petteri Iitti
everstiluutnantti
toimistopäällikkö
Lounais-Suomen aluetuomisto

Kapteeni evp. Jorma Akesta sotakamreeri

Ari Ahomäki

Pargas Reservofficerare rf esitti kunniajäsenelleen **Jorma Ake**lle sotakamreerin arvonimeä, joka hänelle myönnettiin 25.5.2023 tasavallan presidentin esittelystä. Tämä arvonimi on myönnetty vuodesta 1920 alkaen ja tähän päivään mennessä se on myönnetty 76 henkilölle.

Sotakamreerin arvonimen perusteena on kapteeni evp. Jorma Aken mittava työ maanpuolustuksen, sotahistorian ja urheilun alalla. Paraisilla vuonna 1942 syntyneen Aken suvun juuret ovat sodissa menetetyssä Karjalan Kannaksella Koivistolla, josta hänen perheensä tuli evakkona Länsi-Suomeen.

Hän palveli Puolustusvoimien rannikkokotikistössä koko sotilasuransa. Hän jäi eläkkeelle joukko-osaston henkilöstöalan komentotoimiston päällikön virasta vuonna 1988 Turussa.

Ake on laatinut lukuisia sotahistoria-aiheisia esitelmiä eri maanpuolustusjärjestöille mm. ”Koiviston saaret talvisodan tulppana, Pietari Suuren merilinnoitus, Suomen rauhhat ja rajat” jne. Jäätään sotilaseläkkeelle

Jorma Ake (2. vasemmalta) on tuore sotakamreeri. Muut kuvassa olivat vasemmalta Seppo Grönroos, Stina Ake, Ole Bergen ja Anders Kjellman

hän omistautui vapaaehtoisena maanpuolustustoiminnan ja rannikkopuolustuksen joukko-osastojen perinne- ja kiltayhdistysten toimintaan.

Ake on Pargas IF:n kunniajäsen. Hän toimi 1970-1980-luvuilla seuran suunnistusjaoston edustusjoukkueen valmentajana ja karttavaataavana tehden kartat useaan arvokilpailuun.

Lisäksi hän on toiminut Suomen Suunnistusliiton arvokilpailujen valvojana sekä kartta- ja ratakouluttajana. Hän on eräs Suomen tunnetuimpia suunnistuskarttojen tekijöitä. Hän on tehnyt suunnistuskarttoja kansainvälisiin suunnistuskilpailuihin myös maapallon jokaisessa maanosassa.

Akelle luovutettiin 14.6. kunniakirja osoi-

tuksena sotakamreerin arvonimestä Paraisilla kahvikupin ääressä. Luovuttajina olivat Pargas Reservofficeraren puheenjohtaja **Anders Kjellman** ja varapuheenjohtaja **Ole Bergen**. Tilaisuudessa oli myös Sotaveteraanit ry:n puheenjohtaja **Seppo Grönroos**, joka luovutti yhdistyksen rintamerkin osoituksena jäsenyyden alkamisesta.

Pohdintojani sotakamreeriudesta – miksi juuri minä?

Ajatukset palaavat aikaan kun palvelin ulkoasariassa Utön linnakkeella. Olo ja elo saarelaisten, kantahenkilökunnan ja varusmiesten kesken oli nuorena perheenisänä kasvattavaa ja kouluttavaa aikaa. Kolmen lapsen syntymä ulkoasaren oloissa ei ole tavomaista juuri kenellekään. Yhteydenpito kodin ulkopuolelle saaren ihmisiin niin sotilaisiin kuin saarelaisiin antoi voimaa ja onnistumisissa kanssakäymisissä tunteella, että emme ole yksin.

Nuoret varusmiehet, lähes saman ikäisiä kuin itsekin, olivat ”hoivan” tärkein kohde. En voi vähätellä sitä, että itse saarelaiset antoivat uskoa ja voimia siihen, että täälläkin voi nauttia perhe-elämän onnesta.

Halusin toimia niin, että saarelaiset ja varuskunta ovat yhtä. Laivayhteydet, postin kulku, saunavuorot ja monet muut toiminnot, kuten vuosittaiset joulujuhlat ruokalassa, uudenvuoden juhlat kotiseututalolla ja saarelaisten upeat kesäjuhlat olivat mielempainuvia.

Kaksikielisyys tässä asiassa oli suurena apuna. Joka juhlassa, oli ne sitten häät tai hautajaiset, tunsin meneitten sukupolvien aikaansaannokset katselemalla ympärille historian havinaa huokuvia rakennuksia ja rakennelmia.

Täällä on asunut ja asuu uljas suomalainen. Perheeni ja minä kuulumme tänne. Kasvatus ja oppi olemaan sotilas suomalaisien joukossa kannusti koko perhettämme eteenpäin saman kaltaisen aatteen ja elon tukemana.

Vaimoni toimi linnakkeen palkattuna tutkamittaajana ja myöhemmin kaikki kolme tytärtä olivat linnakkeilla kesällä ruokala-apulaisina. Nyt nuorimman tyttäreni poika on kadettialikersanttina Maasotakoulussa.

Isänmaan vahvassa otteessa

Kesällä 1968 saapui käsky siirtyä Turkuun koulutus- ja järjestelytoimiston toimistoupseeriksi ja valistusupseeriksi. Uusi tehtävä oli mielenkiintoinen, koska siihen liittyi myös rykmentin liikuntakasvatusupseerin tehtävät. Myöhemmin minut nimettiin puolustusvoimien suunnistustaruuskilpailujen päävalvojaksi.

Etenkin tässä tehtävässä opin tuntemaan eri aselajien ja varuskuntien henkilöistä aina pääesikuntaa myöten joten ”ote isänmaasta vain vahvistui”.

Eri sotilaskoulutuslaitoksissa suoritetut kurssit ja opinnot ovat antaneet teoreettista tietoa ja osaamista käytännön arkeen. En vähättele sitä, että tuli opiskeltua ja

myönnettiin käyttöoikeus johtaa esim. ammuuntoja eri aseilla ja laitteilla.

Kaikessa toiminnassa tässäkin on kyse yhteistyössä ihmisten kanssa.

YK:n rauhanturvajaajantehävät Kyproksella antoivat laajemman katsontakannan sotilaan ammattiin. Sielläkin pyrin toimimaan kuten aikoinaan Utön linnakkeella, eli oikeudenmukaisuus alaisen käsitelystä. Olin hyvin nöyrästi otettu siitä, että minut valittiin Turun varuskunnan pääluottamusmieheksi.

Kun minut määrättiin rykmenttini komentoimiston päälliköksi ja oikeusupseeriksi oli minun jääviyden takia irtisanouduttava luottamusmiehen tehtävistä. Reilut 11 vuotta komentotoimiston päällikönä useiden komentajien alaisuudessa kasvattivat minua suuresti ymmärtämään heidänkin vastuun ja päätösten perustelut.

Karttojen laatimisesta tuli elämäntapa

Suoritettuani A-valmentajaseminaarin Vierumäen Urheilupuistossa olin ”myyty mies” suunnistusurheilulle. Valmennus ja lajin kehittäminen karttoja myöten oli ns. kaikki kaikessa. Ratamestarin opit, karttojen kuvaohjeet, kilpailujen valvonta

Jorma Ake

Reserviläiset esillä Okrassa

Loimaan Seudun Reserviläiset ja Loimaan Reserviupseerit olivat jälleen esillä Suomen suurimmassa maatalousnäyttelyssä Okrassa. Heinäkuun alussa Ori-pään lentokentällä järjestetyssä näyttelyssä olemme perinteisesti esitelleet toimintaamme niin liiton, piirin kuin paikallisyhdistystenkin tasolta. Saimme piirin upean messukärryn mukaamme ja liitolta kattavasti esittelymateriaalia.

Omiin yhdistystemme yhteiset ekooseet, kivääri ja pistooli, saivat supersuosion ja ammuntaan oli lähes katkeamaton jono kaikki neljä päivää. Okran järjestäjät antoivat meille perinteisen paikan puolustusvoimien osaston vierestä, jolloin synergiatietä oli parhaimmillaan Porin prikaatin, MPK:n, Porin prikaatin killan, reserviupseereiden ja reserviläisten kesken, unohtamatta tietenkään Sotilaskotiyhdistyksen herkkulaisia munkkeja.

Osastollamme oli esittelemässä toiminta useita aktiivisia jäseniämme, niin kokeneita konkareita kuin uudempiakin, ja yleisöä kävi ahkerasti tutustumassa materiaaleihimme ja kyselymässä toiminnastamme. Erityisesti

Ekoaseisiin jaksoivat jonottaa pienemmätkin näyttelyvieraat.

yhdistyksemme SRA-harrastajien TST-varusteet herättivät kiinnostusta.

Teimme tapahtuman aikana useita jäseniä eri yhdistyksille ja myimme Loimaan Seudun Reserviläisten upeita kangasmerkkejä mutta

sittenkin suurin anti tapahtumassa oli olla esillä, kohdata ihmisiä ja tuoda reserviläisten toimintaa entistä enemmän näkyväksi.

Heidi Silvander

Lippujuhlassuudet hoituivat puolustusvoimien osastolla majuri Matti Kulmasen johdolla. Lippua laskemassa Loimaan Reserviupseereiden Olli-Pekka Rastas ja Loimaan Seudun Reserviläisten Heidi Silvander.

ASIAANTUNTIJALTA

Yhdysvallat uudistaa Aasia-strategiaa ja valaa luottamusta Natoon

Tutkijat ovat uudella vuosituhanella julistaneet Aasiasta tulevan globaalien talouden painopiste. Nato liittyy yhä tiiviimmin Yhdysvaltain globaaliin strategiaan. Mitä tahansa talouden- ja tuotannon liikkeitä Aasiassa tapahtuukin, niin sillä on vaikutuksensa maailman talouteen.

Aasiassa asuu yli puolet maailman väestöstä ja maanosa edustaa kahta kolmasosaa maailmantaloudesta. Useimmat Aasian maat ovat vapautuneet kolonialismista viimeisen 70-vuoden aikana. Ne puolustavat identiteettiään hanakasti ja niiden politiikka on muutosherkkää ja jännitteistä. Kiinan laajenemishalu monimutkaistaa mantereen geopolitiittista kehitystä; nationalismi nostaa päätään. Kiinan nousun hämmentämä Aasian geopolitiikka on saanut Yhdysvallat arvioimaan uudelleen perinteisen keskusjohtoisen kumppanuusjärjestelmän.

Kiina on ollut aina vaitonainen kertoesaan pyrkimyksiään. Neuvokkaat johtajat ovat aiemmin vakuuttaneet amerikkalaisille, että poliittiset vapaudet olisivat luonteva seuraus taloudellisen reformille. Kiina ei ole kuitenkaan ostanut läntisiä arvoja. Ainoastaan valtiojohtoinen, laajentumishaluinen markkinatalous on kelvannut.

Entinen johtaja **Deng Xiaoping** tiesi hyvin Amerikan pääomien ja teknologian olevan eliksiiriä Kiinan taloudelliselle reformille. Menemällä mukaan Amerikan kelkkaan houkuttelevat dollarit nostaisivat Kiinan keskiluokan pois köyhyydestä. Lyhyellä aikavälillä strategia kantoi hedelmää. Voimatasapaino toimi alueellisen vaurastumisen perustana. Sitten suurvaltojen tapaan Kiina katsoi aikansa tulleen. Se halusi muokata taloudellisen voimansa poliittiseksi voimaksi. Vastauksena Yhdysvallat haluaa lisätä liittolaisten ja kumppanien toimintavapautta tukemalla niiden taloutta- ja turvallisuuspolitiikkaa.

Nöyryyttävää tappiota 1973 Vietnamissa seurasi USA:n merivoimien vetäytymisen Aasian manterelta tasapainottavaksi läsnäoloksi merellä. Se torjui suorat interventiot pysytellen poissa Aasian mantereelta samalla varmistuen omat ja liittolaisten intressit. Merenhallinta tarkoitti myös sitä, että niin kauan, kun mikään valta

ei uhkaisi Amerikan tai sen liittolaisten intressejä Yhdysvallat pitäytyisi ”näpiti strategiassaan”. Tavoite oli estää minkään maan saamasta hallitsevaa asemaa Aasiassa.

Tänään Kiinan peräänantamattomuus erityisesti indopasifisella merialueella kertonee huolesta Amerikan läsnäoloon, joka kiistää sen toiveet alueellisesta merenhallinnasta ja Taiwanin palauttamisen Kiinan yhteyteen. Ottaen huomioon molemmipuolisen patoutuneen jännitteen ja tiukan asenteen on aina olemassa riski tahattomasta alueellisesta konfliktista.

Yhdysvaltain uudesta lähestymistavasta Aasiaan seuraa kaksi vaatimusta: Liittolaisten ja kumppanien sitoutuminen paremmin amerikkalaiseen järjestelmään ja toiseksi niiden teknologisten ja sotilaallisten kyvykkyyksien parantaminen. Järjestely tekee alueellisten liittolaisten ja kumppanien aseman tarkoituksenmukaiseksi tarjoten Amerikalle mahdollisuuden keskittyä konflikteihin myös muilla näyttämöillä.

Tämä tarkoittanee mm. Ukrainan sotaa ja yleensä Venäjän aggressioon liittyvää jännitettä. Antoi se myös keskittymisvapauden Naton Vilnan kokoukseen ja pohjoismaiden päämiesten kokoukseen Helsingissä, missä ylistettiin uusien jäsenten vahventavan Naton puolustusta ja pelotetta erityisesti Itämeren jännittyneessä tilanteessa.

Taustalla USA toimii parantaakseen Japanin ja Etelä-Korean välisiä suhteita sekä Australian ja Japanin parempaan yhteistoimintaan. Se rohkaisee Intiaa toimimaan Japanin ja Australian kanssa kahden- ja kolmen välisellä tasolla. Quad-järjestely (USA-Japani-Intia-Australia) on aloite luoda uusi, joustava alueellinen järjestelmä Aasiaan tasapainottamaan alueellista järjestystä geopolitiittisen muutoksen aikana.

Yhdysvalloille on tärkeää liittolaisten ja kumppanien hallukkuus rinta rinnan toimia oman ja alueellisen turvallisuuden hyväksi. Esimerkiksi AUKUS-järjestely (Australia-USA-Britannia) toimittaa ydin-sukellusvenettä Australialle, joka osoittaa voimavarojen järkevää yhdistämistä sekä

auliutta ottaa vastuuta alueellisesta turvallisuudesta. Huolimatta Intian vahvistuvasta kumppanuudesta Yhdysvaltain kanssa maa ei ole valmis liittoutumaan vaikka Kiinan lisääntynyt itsepitäisyys saattaa pakottaa sen luopumaan neutraalista asemastaan mm. Ukrainan sotaa kohtaan.

Pääministeri **Moodyn** taannoista vierailua Washingtoniin edelsi useat USA:n ja Intia aloitteet kriittisen ja edistykseellisen teknologian kahdenvälisessä yhteistyöstä. Esimerkkinä yhteistyö tekoälyn, biotekniikan, kvanttitietokonetekniikan, 5G-teknologian ja kyberturvallisuuden aloilla. Maiden välillä on useita puolustusalan hankintaohjelmia. Tarjotaanko Intialle hallittua ”Kiinan tietä” vaurauteen!

Viime vuoden lopulla **Biden** ja **XI Jingping** tapasivat Balilla. Sen tapaamisen tuloksena perustettiin korkeantason kuuma linja, jottei väärinkäsitykset eskaloituisi konflikteiksi. USA:n ulkoministeriö on pannut tuumasta toimeen hakeakseen keskusteluyhteyttä Kiinaan. Ulkoministeri **Anthony Blinkenillä** ja Kiinan ulkoministeri **Qin Gangilla** oli tapaaminen kesäkuussa Pekingissä. Blinken kertoi kumppanin maan tarvitsevan kahdenvälisen suhteiden vakauttamista. Konkreettinen aihe oli lentojen lisääminen maiden välillä. Gang muistutti suurimman riskin maiden välillä olevan Taiwan, jota Kiina pitää itselleen kuuluvana – pakollinen diplomaattinen kannanotto.

Tapaamisestaan Xi Jingpingin kanssa Blinken kertoi ottaneensa esiin Yhdysvaltojen huolen Kiinan provokatiivisista toimista Taiwanin salmessa. Samoin hän sanoo nostaneensa esiin huolen Xinjiangin, Tiibetin ja Hongkongin tilanteista. Kiina on Blinkenin mukaan luvannut olla lähettämättä aseita Venäjälle ja huolehtimaan siitä, ettei yritykset läheta Venäjälle teknologiaa, jota voidaan käyttää sodankäyntiin Ukrainassa.

Naton Vilnan kokouksen edellä USA:n valtionvarainministeri **Janet Yellen** teki neljän vierailun Pekingiin keskustellakseen valtaapitävien ja talousasiantuntijoiden kanssa. Yellenin hallinnon alalta löytyi erimielisyyksiäkin viitaten Kiinan epärealistisiin taloudellisiin käytäntöihin ja

USA:n asettamiin sirumateriaalien vientirajoituksiin.

Ennen Vilnan kokousta haluttiin vahvistaa käsitystä, ettei Kiina ole vihollinen vaan kilpailija. Myös läntisten Tyyneenmeren ja muiden läntisten demokraatioiden puolisen sadalle liittolaiselle ja kumppanille osoitettiin, että USA ei halua eskaloitaa tilannetta, vaikka se vastaakin Kiinan alueelliseen aggressioon erityisesti Länsi-Kiinanmerellä.

Vilnan kokousta pidettiin menestyksenä. Nato oli yhtenäisempi kuin koskaan, Suomi toivotettiin tervetulleeksi liittokuntaa, Ruotsin jäsenyys sai vauhtia Erdoganin lupauksesta ratifioida Ruotsin jäsenyys. Unkarin ulkoministeri piti Ruotsin jäsenyyden ratifiointia teknisenä kysymyksenä, jota Unkarin parlamentin puhemies ei heinäkuun lopulla pitänyt enää kiireellisenä. Biden pitää uusien jäsenten jäsenyyttä merkittävänä. Ukrainan tukea päätettiin jatkaa ja maan Nato-jäsenyyden polkua siloteltiin juuri perustetun ukrainaneuvoston ensimmäisessä kokouksessa.

Heinäkuun lopulla kuuma kysymys Euroopan unionissa, Yhdysvalloissa ja Natossa oli Venäjän sodankäyntikyky ja Ukrainan voimistuvan vastahyökkäyksen menestyminen. Yhdysvaltojen sanotaan käyvän keskusteluja kuukausittain Venäjän kanssa tulevasta sodan lopettamisesta.

Putinille kelpaa vain Saudi-Arabian rauhaneloite. Hän hakee Afrikasta tukea sodalleen ja aseapua Pohjois-Korealta. Korkea energian hinta pönkittää taloutta, uusi asevelvollisuuslaki takaa reservin (mutta ei motivaatiota) ja sähköinen palveluseenastumiskäsky estää maasta paon. Venäjän asevelvollisuuden uskotaan polkevan kolmi-vuororytmillä kärsineen komponenttipulasta. Nämäkö ovat Putinin vastauksia Lännen nelivuotiselle Ukrainan sodankäynnin tukiohjelmalle!

Putinin lähtökohta rauhanneuvotteluille on asenne, että valloitetut alueet eivät kuulu neuvottelujen piiriin. Zelenskin tavoite on palauttaa miehityt alueet ja sitten neuvotella.

Seppo Ruohonen
everstiluutnantti evp.

Englannin vuotuiset panssarifestarit tekivät vaikutuksen

Jyrki Luopa
Sari Luopa

Bovingtonin panssarimuseo Dorsetissa lounaisessa Englannissa vietti vastikään 100-vuotismerkkipäiväänsä. Museon alkuna on pidetty vuotta 1923 jolloin kirjailija Rudyard Kipling vieraili Bovingtonin alueella ja näki ensimmäisestä maailmansodasta pelastettuja vaunuja. Hän ehdotti museon perustamista. Yleisölle museo avattiin kuitenkin vasta 1947.

Alueella toimii myös Royal Armoured Corps. Museossa on esillä yli 300 panssaroi- tuu ajoneuvoa lähtien aina Mark I -vaunusta ja päätyen nykyaikaisiin vaunuihin. Kokoelma sisältää kattavasti etenkin englantilaista panssariuuttoa mutta siellä on myös kalustoa ympäri maailman. Museosta löytyy perinteinen museonäyttely, aktiivista esittelyä sekä monia teemapäiviä, joissa pääsee näkemään myös liikkuvaa kalustoa ja näytöksiä.

Toteutimme viimein tänä keväänä pitkäaikaisen haaveemme ja varasimme liput Bovingtonin Tankfest 2023 tapahtumaan, joka pidettiin 23.-25.6. Lensimme Finnairilla Lontooseen, vietimme siellä muutamia päiviä ja sitten suuntasimme junalla kohti Dorsetin maakuntaa. Majoittauduimme Weymouthiin Englannin kanaalin rannalle, 3,5 tunnin juna- matkan päähän Lontoosta. Weymouthista on 30 minuutin junamatka Woolin juna-asemalle ja sieltä vielä kaksi kilometriä Bovingtoniin. Tämän matkan teimme bussilla. Kävelymat- kahan tuo on, vaan kova helle istutti meidät bussin kyytiin.

Historiallisilla rannoilla

Weymouth on hieno, pieni merenrantakaupunki ja jossa on yksi upeimmista Dorsetin alueen uimarannoista. Kiinnostusta tästä kaupungista lisäsi vielä se, että kesäkuussa 1944 täältä lähti amerikkalaisten 1. jalka- väkidivisioona kohti Normandian Omaha- rantaa.

Kalastus on tärkeä elinkeino kaupungille turismin lisäksi ja paikallisissa ravintoloissa löytyy todella tuoretta, monipuolista ja perinteistäkin merenelävää syötäväksi. Meidän BB-hotellistamme oli vain 30 metriä useita kilometrejä pitkälle hienohiekkaisimmalle rannalle, jonka olemme koskaan nähneet. Pieni kaupunki, joten kaikille on lyhyt matka. Kaunista, siistää ja viihtyisää.

Kolme päivää tankkihuumaa

Tankfest on kolmipäiväinen (perjantaina sunnuntaihin) suuri, vuosittainen kansain- välinen tapahtuma ja jonne tänä vuonna odotettiin 24 000 vierailijaa. Oman aikatau- lumme puitteissa olimme siellä perjantain ja lauantain.

Perjantaina tutustuimme ensin living history encampments -alueeseen. Tällä alueella oli lähinnä toisen maailmansodan aikaisia leirialueita erilaisin teemoin - saksalaisia, englantilaisia ja amerikkalaisia joukkoja. Siellä oli myös uudempiä englantilaisia sotilasjoukkoja. Tällä leirialueella miehistöt viettivät koko viikonlopun kenttäolosuhteissa ja ottivat välillä osaa näytöksiin.

Museonäyttelyalue on perinteinen museo ja se on hienosti järjestetty aikakausittain esitellen panssariaseen historiaa. Vehicle conservation centre pitää sisällään kymmenittäin erilaisia, eri aikakausilta olevia vaunuja odot- tamassa museolaamäänsä.

Army Zone esitteli nykyistä brittiläistä panssarikalustoa, jota miehistö oli esittele- mässä ja Jyrki tutustuikin niihin innokkaasti kiipeillen. Tank park oli alue, jossa näytök- siin osallistuvat vaunut odottivat vuoroaan. Tässä oli kalustoa eri aikakausilta ja myös tällä alueella pystyi myös hyvin tutustumaan kalustoon lähemmin.

Menneiden vuosikymmenten panssarit ovat liikkeessään pysäyttävä näky.

ARVOSTELIJALTA

JALKAVÄEN vuosikirja 2021–2023

Kaikkien aikojen vuosikirja

Ukrainan sota sekoitti Jalkaväen säätiön tuoreimman vuosikirjan toimitusaikataulun niin, että julkaisu n:o 33 valmistui 12 kuukautta suunniteltua myöhemmin eli kuluvan vuoden keväällä. Vuosikirjojen kestolukijana totean, että onneksi kävi näin. Toimituksessa saama lisäaika on näet mahdollistanut kokemusten hyödyntämisen Venäjän aloit- tamasta hyökkäyksestä. Tuloksena onkin ajankohtainen vuosikirja, jonka Jalkaväen säätiö on koskaan julkaissut.

Kirja löytyy netistä näköispainokse- na tarjoten siten vaivattoman ja halvan tavan tutustua siihen ruudulta. Kuten olettaa sopii, useat kirjoittajat viittaavat artikkeleissaan Ukrainan sotaan ja sieltä saatuihin tuoreisiin kokemuksiin. Majuri Petri Pesosen kirjoittamassa ensimmäisessä luvussa käsitellään nimenomaan tästä sodasta saatuja oppeja jalkaväen suori- tustuihin tuoreisiin kokemuksiin. Majuri Pesosen kirjoittamassa ensimmäisessä luvussa käsitellään nimenomaan tästä sodasta saatuja oppeja jalkaväen suori- tustuihin tuoreisiin kokemuksiin. Majuri Petri Pesosen kirjoittamassa ensimmäisessä luvussa käsitellään nimenomaan tästä sodasta saatuja oppeja jalkaväen suori- tustuihin tuoreisiin kokemuksiin.

Tutkimusjohtajana maataistelukesk- kussa palveleva Pesonen lähestyy aihetta ehkä turhankin tiedemiesmäisesti. Hän näkee varoittaa lukijaa tekemästä liian pit- källe meneviä johtopäätöksiä Ukrainan rintamalla, sillä "taistelujen etenemisen sekä osapuolten kokemien onnistumisten ja vaikeuksien takana on mittava määrä muuttujia, jotka todennäköisesti eivät toistu samanlaisina".

Eivät toistukaan. Mutta on myös muis- tettava, että maastollisista eroavuuksista huolimatta nyt käytävä Venäjä ja Uk- rainan välinen yhteenotto on symmetri- senä sotana sekä maantieteellisesti että ajallisesti meitä lähin aseellinen konflikti kahdeksankymmeneen vuoteen. Siitä on osattava ottaa oppia Suomen maavoimia kehitettäessä.

Panssarit arvossa arvaamattomassa

Monessa vuosikirjan luvussa annetaan

missä tarvittaisiin panssarikalustoa ny- kyistä enemmän. Se on ensimmäinen edellytys menestykselle, todetaan. Tällä hetkellä on käynnissä Leopard 2 -ka- luston ballistiikan modifiointi. Se liittyy tulivoiman kasvattamiseen uusilla sirpaleammuksilla. Lähitulevaisuudessa joudutaan ratkaisemaan vaihtoehdot Leopard 2 -vaunujen päivittämiseksi tavoitteena pitää ne käyttökelpoisina 2050-luvulle saakka.

Varttuneimmat lukijat muistelevat kenties surulla taannoista päätöstä pan- na satoja panssarivaunuja muka van- hentuneina salatusuuniin, kun niiden modernisointiin ei silloin ollut varaa. Laman kourissa kipristelevä tasaval- ta pani puolustusmäärärahat kolmeen hävitäjäläivueeseen vastoin iskukyky- tulkimukseen alkuperäisiä suosituksia. Tuoreessa Jalkaväen vuosikirjassa kysy- täänkin Ukrainan kokemuksiin viitaten, löytyisikö maailmasta enää ainuttakaan kenttäkomentajaa, joka hyökkäisi vi- hollisen aseisiin mieluummin ilman panssareita kuin vanhanmallisen, mutta modernisoitun vaunukaluston kanssa.

Vuosikirjan tekstit osoittavat, että tekijät ovat seuranneet tarkasti video- tallenteita taistelutapahtumista Itä-Uk- rainassa ja kummastelleet jalkaväkitais- telijoiden puuttumista panssarivaunujen rinnalta. Kirjoittajat korostavat, että panssarivaunujen suojaaminen edellyt- tää hyvää aselajien välistä yhteistoi- mintaa erityisesti suojaavan jalkaväen, tykistön, ilmatorjunnan ja pioneerin kanssa.

Lukijoille luvataan, että nämä vaa- timukset eivät tule Suomen puolustus- voimissa jäämään tyhjiksi sanoiksi vuosi- kirjan sivuille eikä juhlapuheisiin. Ne otetaan kuulutuksen aiheiksi ja osaami- nen harjoitellaan yksittäisestä jääkäristä taisteluosaston tasalle asti.

Tuomo Hirvonen
everstiluutnantti evp.

Kuwait Arena oli Tankfestin ehkä meille tärkein tapahtuma-alue. Täällä oli päivittäin erilaisia näytöksiä kertoen panssariaseen histo- riasta ja täällä näki paljon liikkuvaa kalustoa. Ääntä, vauhtia ja maanjyrinää riitti kaikille.

The lecture stagella oli joka päivä mielen- kiintoisia luentoja erilaisista panssariaseista aiheista, mm. 'Basics of tank design - why is it hard to develop a better tank?', 'Tank mobility', 'The tank in urban battle'.

Ruoka- ja myyntikojuet kuuluvat tietenkin oleellisena osana tähän tapahtumaan. Monenlaista ruokaa ja vielä laajemmin erilaisia esineitä/vaatteita/matkamustioja oli myynni- sä ja toki meillemkin jotakin matkalaukkun kotiin tuomisiksi tuli ostettua.

Lauantai oli täyteen myyty ja silloin oli osallistujia hiukan turhankin paljon, perjan- taina oli aavistuksen väljempää. Alueella on

paljon parkkipaikkoja, jotka olivatkin aivan täynnä. Tämä puolestaan aiheutti ruuhkaa pätielle. Me menimme molempina päivinä paikalle heti aamulla ja liikkuminen oli vielä melko helppoa. Osallistujia oli kaikenikäisiä, vaarista lapsenlapsen ja perhekunnittain. Osallisuusmaksu kahdelta päivältä oli 51 puntaa (n. 65 euroa) aikuiselta ja meistä hinta- tapahtumasuuhteeltaan hyvä.

Kokemuksena tapahtuma oli ikimuitoinen ja takuulla kannatti lähteä! Olemme käyneet monissa sota- ja panssarivaunumuseoissa eri puolilla maailmaa ja täällä näimme kaluston myös liikkuvan. Oli hienoa huomata konk- reetisesti, miten hitaista ja kömpelöistä met- allimölkkeistä on tullut nopeita, virtaviivaisia ja dynaamisia voimapesiä. Vaikuttavaa!

Seuraava Tankfest on 28.6-30.6.2024. Ajat- telitko osallistua? Kannattaa kyllä.

Vastahyökkäyksen vaikeudesta

Joni Lindeman

Ukrainan vastahyökkäys on ollut liikkeellä jo useita viikkoja, mutta mitään järjestyttävää läpimurtoa tai venäläisrintaman romahdusta ei ole tapahtunut. Nojatuolistrategit ovat jo osin lyöneet hankat tiskiin ja luovuttaneet; et tästä mitään tulee. Miksi siis odotettua voitokulkua ei ole tapahtunut? Koitan tässä hieman valottaa vastahyökkäystä yhtenä sotatoimilajina ja miksi kaikki ei aina mene kuin Strömsössä.

Periaatteessa taistelulajeja on kolme; hyökkäys, puolustus ja viivytyt. Toki näistä on erilaisia variaatioita ja yhdistelmiä, kuten puolustuksen sisällä tapahtuvat vastahyökkäykset tai viivytävä puolustus, mutta periaatteessa lajeja ovat mainitut. Näistä taistelukäytännössä ”helpoin” on puolustus: torjuttuun asema- ja tilanteeseen vastustajan aloite on tuki vastustajalla eikä koskaan voi olla varma, mistä vastustaja tulee, mutta hyvällä tiedustelulla, linnoituksilla asemilla ja syvyyteen ulottuvalla puolustusryhmittäällä pienemmälläkin voimilla voidaan torjua ylivoimainen vastustaja pysymällä asemilla ja ampuamalla kaikkea mikä liikkuu, unohtamatta vaikuttamista syvyyteen.

Toki riittävällä tulenkäytöllä vastustaja voi murskata aukon puolustukseen niin kuin kävi kesällä 1944 Valkeasaarissa. Tätä voidaan vaikeuttaa riittävän syvällä puolustusasemalla sekä taistelusta olevien reservien vastahyökkäyksillä ja tulenkäytöllä vastustajan huoltoon, johtamista ja tulyksiköitä vastaan. Vaikka puolustus on taistelulajeista yksinkertaisin ei sekään ole helppoa. Taistelusemien rakentaminen vaatii aikaa, materiaalia ja kalustoa. Ja johtamisen pitää olla ison kuvan päällä koko ajan, jotta tilannekuvan perusteella osataan tulla asemissa olevia taistelijoita ja suunnata vastahyökkäykset oikeaan aikaan ja oikeaa kohteeseen.

Lopulta on kuitenkin muistettava, että paraskin puolustusasema murtuu, jos vastustaja keskittää kalustoa, materiaalia ja henkilötyövoiman kapealle alueelle ja mahdolliseen puolustukseen heikkoon kohtaan tai saaman. Muistetaan taistelut Mannerheiminlinjalla helmikuussa 1940. Ei ne asemat tietyt kovin ihmeellisiä olleet, mutta kun Puna-armeija syötti rintamalla ihmisaloja toisen perään tappioista välittämättä, eivät harvalukuiset suomalaiset taistelijat kyenneet ampumaan niin paljoa kuin mitä oli ammuttavaa.

Ja kun Puna-armeija ei välittänyt tappioista, niin aina niistä sotilaista joku pääsi asemiin asti murtaen puolustuslinjan. Kun talvisodan siinä vaiheessa ei ollut kovinkaan paljon taistelusta irti olevia reserviä käytettäväksi vastahyökkäykseen ja murtojen lyömiseen takaisin, kävi niin kuin kävi.

Taistelulajeissa on eroja

Viivytyt on taistelulajina semivaikea. Periaatteessa kyse on porrastetusta puolustuksesta, jonka tarkoituksena on hidastaa ja kuluttaa vastustajaa samalla, kun omat joukot siirretään mahdollisimman taistelukohtoihin seuraavalle puolustuslinjalle tai edullisimpiin asemiin. Viivytyt voi olla myös alkusoitto vastahyökkäykselle, jolloin vastustaja päästetään puolustukseen luotavan aukon kautta omaan syvyyteen vastahyökkäykselle otolliseen maastoon. Tällöin on mahdollista muodostaa motti sulkemalla aukko puolustuslinjassa esimerkiksi tulenkäytöllä, jolloin jo valmiiksi kuluneen vastustajan tuhoaminen on helpompaa sen ollessa ilman esi-

Venäläinen T-62 vaunu matkalla rintamalle.

merkiksi ampuvatarkvetäydennystä. Näin tehtiin muun muassa Raatteen tiellä sangen onnistunein tuloksin.

Toki kenraali Talvi auttoi meitä tässä eritoten, kun käytössä olleet voimat eivät riittäneet vastustajan tuhoamiseen tulenkäytöllä tai hyökkäyksellä mottiin. Viivytytkin edellyttää onnistuakseen mahdollisimman hyvää tilannekuvaa ja johtamista, jotta omat viivytävät joukot eivät jää itse mottiin vastustajan joukkojen sekaan sekä tarvittavia reserviä viivytyksen tukemiseksi. Viivytämällä voidaan tosin saada käyttöön uusia reserviä tai hankkia aikaa reservien perustamiseen ja muodostamiseen.

Hyökkäys on mielestäni se vaikein taistelulaji. Hyökkäys vaatii monia asioita, jotta se onnistuu hyvin. Tiedustelulla on kyettävä selvittämään vastustajan puolustuksen heikot kohdat, puolustuksen saumat, puolustuksen rakenne ja vastustajan reservien sijainnit. Hyökkäys vaatii puolustukseen verrattuna erilaisia resurssia. Puolustaja on voinut suluttaa puolustusasemien edustat ja sivustat syvältäkin aluelta. Näiden läpäisy edellyttää kykyä raivata sulutetta myös tullen alla. Puolustaja käyttää oman toimintansa tulemiseen tykistöisiä aseita. Nämä olisi löydettävä ja niihin olisi kyettävä vaikuttamaan kaukovaikutteisilla aseilla.

Hyökkäys on taistelulajeista kulluttavin, joten hyökkääjän on vanhojen periaatteiden vuoksi kyettävä keskittämään hyökkäykseen vähintään kolminkertainen ylivoima resurssien osalta ja jos pyritään kunnolliseen läpimurtoon, olisi ylivoiman oltava vähintään kahdeksankertainen. Eli jos samalla rintamaloikolla puolustajalla on 100 sotilasta, olisi hyökkääjällä oltava vähintään 800 sotilasta. Tai jos puolustajalla on käytössä yksi patteristo rintamaloikolla, olisi hyökkääjällä oltava vähintään kahdeksan patteristoa. Siis kyse on selvästä matematiikasta. Ja tietyt hyökkäys ei välttämättä onnistu, jos vastassa

on motivoitunut, jäärapainen puolustaja, kuten esimerkiksi suomalainen sotilas.

Jos kaikki edellä mainitut elementit ovat kunnossa mukaan lukien salaaminen ja harhauttaminen, niin sitten olisi toivottavaa saavuttaa vielä yllätys. Yllätys voi olla ajallinen, paikallinen tai toiminnallinen tai näiden yhdistelmä. Eikä se hyökkäys onnistu ihan vaan nuolia piirtämällä karttaan ja komentamalla ”hyökätkää”, vaan johtajana pitää olla kyvykäs operaattikko. Jollain sitä operaatioita on geneeissä ja jotkut ovat kirjaviisaita.

Sodankäynti on vähän niin kuin shakin pelaamista, mutta siinä ei välttämättä onnistu toistamalla aiempien ”shakkimestarien” voitokkaita siirtoja. Pitää siis olla pelisilmää, ymmärrystä käytössä olevasta omasta pelivälineestä, tietoa ja ymmärrystä vastustajan pelivälineestä sekä rohkeutta tehdä päätöksiä taistelutilanteesta. Toisilla sitä on ja toisilla taas vähemmän.

Huonokin linnoite hidastaa hyökkäystä

No miksi siis ukrainalaiset eivät ole onnistuneet läpimurrosta? Heilläähän on lännen kouluttamat johtajat ja sotilaat, lännen aivan ylivoimainen kalusto eikä taistelutahdossa pitäisi myöskään olla puutteita. Yksi selvä syy on se, että venäläisillä on ollut aikaa lähes kaksi vuotta linnoittaa asemia itäisessä Ukrainassa. Itse asiassa puolustusasemia on idässä linnoitettu jo vuoden 2014 syksystä alkaen ja venäläisten hyökkäyksellä saavuttama rintamalinja ja sen linnoittaminen tuo vaan syvyyttä puolustukseen.

Puolustusasemien yhteyteen on tehty esteitä ja vaikka sosiaalisessa mediassa näille ”pannariesteille” onkin naureskeltu, on niillä ainakin hidastava vaikutus. Koskaan ei voi tietää, onko esteet todellisia esteitä suojaavien sulutuiden kanssa vai onko ne vain kulissee. Osa venäläisten linnoitteista on todellisia Potemkinin kulissee, mutta kyllä

tässä ajassa on rakennettu ihan kunnollisiaakin linnoitteita. Niinpä kaikki edessä olevat esteet ja linnoitteet on raivattava tullen alla hitaasti, mutta varmasti. Siksi eteneminen linnoitteilta alueilla ei ole mitään paraatimarsssia.

Ukrainalaisia on koulutettu niin Ukrainassa kuin esimerkiksi Iso-Britanniassa. Pitää muistaa, että vaikka osa koulutettavista on jo taisteluiden karaisemia, niin kyse on kuitenkin reserviläisistä, joilla ei välttämättä ole taustalla aikaisempaa sotilaskoulutusta. Ukrainassahan ei ollut samanlaista asevelvollisuusjärjestelmää ja sen tuottamaa koulutettua reserviä kuin meillä. Niinpä ison osan kohdalla oli lähdeköölä käytännössä nollasta ja se vie aikaa.

Siksi Ukrainalla ei varmasti ole käytössä koko sitä määrää sotilaita kuin mitä todella tarvittaisiin nopean läpimurron saamiseksi, vaikka julkisten lähteiden mukaan Ukrainalla olisikin kolme armeijakuntaa, 9–11 taisteluprikaatia (40 000–50 000 sotilasta) valmiina vastahyökkäyksen tekemiseen.

Nämä armeijakunnat ovat jo saaneet länsimaista kalustoa, joiden käyttö on vaativampaa kuin perinteisen itäisen kaluston käyttö. Eikä kalustoa ole vielä saatu sitä määrää, että nämä joukot sekä niitä rintamassa tukevat muut joukot olisi voitu aseistaa tehokkaalla länsikalustolla. Puolustavat venäläiset käyttävät samaa periaatetta kalustossaan kuin mitä he käyttivät toisen maailmansodan aikana.

Eihän se T-34 eri versioineen ollut suorituskyvyllään lähelläkään saksalaisia tiikereitä tai pantereita. Tilanne oli vaan samanlainen kuin sotilaiden kanssa; yksi tiikeri tai panteri ei kenenyt tuhoamaan massamaisesti päälle käyneitä T-34-vaunuja riittävällä tahdilla, jolloin osa pääsi aina läpi ja tuhoamaan tiikerin tai panterin takaapäin tai lähietäisyydeltä muiden jatkaessa syvyyteen iskien jalkaväen ja huoltoon.

Eli kyse oli siitä, etteivät saksalaiset kyenneet valmistamaan riittävästi näitä ylivoimai-

sia taisteluvaunuja, jotta päälle käyvä massa olisi saatu pysäytettyä. Siksi ei siis kannata halveksua venäläisten rintamalle kuljettamia T-54/55, T-62/64 tai T-72-vaunujen varhaisimpia versioita. Ne ovat selvästi länsimaaisia vaunuja huonompia esimerkiksi pääaseen kantaman ja tulen tarkkuuden osalta, mutta osana puolustuslinjaa massamaisesti käytettynä niillä on merkittävä hidastava vaikutus. Ne pitää poimia yksi kerrallaan pois pelistä ja vaikka olisi kuinka tarkka ammunnanhallinta, niin eivät ne helppoja maaleja ole varsinkaan, jos niille on kaivettu vaunuasemat osana linnoitteita. Ja tuskin ukrainalaisilla on valituissa vastahyökkäyssuunnissa kahdeksankertaista ylivoimaa esimerkiksi taistelupanssarivaunuissa.

Ja onko läpimurtoaluetta vielä edes valittu? Onko alkukesän ja kesän aikana kerrotut ”vastahyökkäykset” vasta niin sanottua taistelutilan muokkaamista? Ukrainalla on varmasti tiedustelullinen ylivoima, koska aivan varmasti ukrainalaisilla on käytössään Yhdysvaltain tehokkaan tiedustelujärjestelmän tuottamaa tietoa. Eli onko nähdyllä hyökkäyksillä tarkoituksena kuluttaa ja sitoa venäläisjoukkoja määrättyissä suunnissa ja saada jopa venäläiset siirtämään joukkoja vahventamaan näitä suuntia?

Venäjällä veri on halpaa

Ukraina on toki käyttänyt näissä sotatoimissa länsimaaisella kalustolla varustettuja joukkoja raportoitujen tappioiden mukaan, mutta onko kyseessä olleet rintamassa olevat joukot taistelutilan muokkaamisessa ja itse iskevät joukot, ne kolme armeijakuntaa ovat vielä irti taistelusta? Kun taistelutila on saatu muokattua halutunlaiseksi ja venäläisten rintamaan on muodostunut aukko tai heikompia kohtia, niin nämä joukot suunnataan sinne.

Taistelutilan muokkaamiseen liittyy olennaisesti myös tulenkäyttö vastustajan rintamaan ja sen selustassa oleviin johtamiseen, tykistön ja logistiikan joukkoihin. Tätä ukrainalaiset ovat tehneet menestyksellisesti koko kesän ajan, ja heillä on nyt mahdollisuus myös kaukovaikututtamiseen, vaikka ei vielä riittävästi. Ukrainalaisilla ei ole varaa käyttää kaukovaikutteita aseita eikä tykistöä massamaisesti puolustuksen murtamiseksi, koska heillä ei näitä välineitä ole riittävästi.

Tilanne on vähän niin kuin talvisodassa; kun tykistön ampuvatarkvikkeita oli rajoitetusti, piti johtajien todella tarkkaan miettiä, mitä kohteita vastaan käytetään vähäiä ampuvatarkvikkeita panostusosuuteen osalta. Ongelmana tässä on se, että länsimaat ovat ajaneet oman ampuvatarkviketuotantonsa alas kylmän sodan jälkeisen harmonisen rinnakkaiselon aikana eikä tämän tuotannon ajaminen ylös onnistu kovin nopeasti.

Yhteenvetona toteais, että mitä pidempää länsi vitkastelee Ukrainan tukemisessa kalustolla ja ampuvatarkvikkeilla erityisesti ilmatulitun ja kaukovaikutuksen vahventamisessa, niin sitä enemmän sota vuodattaa verta ja sitä pidempään sota kestää. Venäjä oikeasti panostaa siihen, että tästä tulee jopa vuoksa kestävä kullussota, jossa länsi uupuu Ukrainan tukemiseen ja Venäjä saavuttaa Pyrrhoksen voiton.

Venäjä kun ei koskaan ole välittänyt henkilöstötappioista tai siitä, että kansa kärsii. Venäläisen sanonnan mukaan tänään menee huonommin kuin eilen, mutta todella paljon paremmin kuin huomenna. Mitä pidempää sota kestää ilman Ukrainan voittoa, sitä enemmän kärsivät ukrainalaiset, venäläiset ja koko maailma suoraan tai välillisesti.

Heikki Sariolalla maanpuolustustahto voittaa arjen kiireet

Milloin sotilaskotiauto tulee ja milloin frisbeetä voi heittää”, oli joukoistaan huolehtivan majurin kysymys viime harjoituksessa. Sotilasalueen pohjoisrajalta Somerolta 4.6.2023 majuriksi ylennetty Heikki Sariola, 53, on kiireinen maanviljelijä, jolla riittää intoa osallistua myös vapaaehtoisin harjoituksiin. ”Se on vain järjestelykysymys”, vastasi Heikki, kun tiedustelin miten arjen ja kertausharjoitukset saa sovitettaa kevät- ja syystöihin.

Maatilojen suurentuneet koot haittaavat tyypillisesti maanviljelijöiden kertausharjoituksiin osallistumisia, koska viljelijöiden on pakko osallistua tilan töiden tekemiseen ja johtamiseen. Työruuhkat osuvat keväällä ja syksyllä samaan ajankohtaan kuin kertausharjoitukset.

Kylvojen ja sadonkorjuun optimaaliseen suorittamiseen on usein vain muutama päivä riippuen hyvin paljon vallitsevasta säätälästä. Runsaiden harjoitusten lisäksi Heikki Sariola on metsänhoitoyhdistys Salometsä ry hallituksen puheenjohtaja, josta roolista poikii monenlaisia järjestöjä valtakunnan tasolla.

Frisbeegolf vei mukanaan

”Haminassa tavataan” oli Heikki sanonut naapurin kaverille, joka meni samaan aikaan Niinisaloon ja Heikki Huovinrinteelle. Siitä sitten tuli kaveruksille paineita hoitaa Rauk niin, että lippu Haminan tuli. Heikki osasi ottaa varumiespalveluksen rennosti ja osin huumorilla. Siihen aikaan jätettiin

Heikki Sariola innostui korona-aikana frisbeegolfista toden teolla.

”aivot narikkaan” ja tehtiin se mitä käskettiin ja ne tekemiset olivat maaseudulla kasvaneelle partiolaiselle hauskaa.

Siitä jäi niin positiivinen kuva, että hän jäi pariin vuodeksi Säskylään keskuksi ja oli hakenut vuonna 1992 päälystöpöistoon. Sinä vuonna oli Suomessa talouslama eikä päälystöpöistoon otettukaan uutta erä säästösyistä. Niinpä agrobiologiopintot Mustialassa veivät voiton.

Partiotoiminta, liikunta, pyöräily, nuor-

ten valmentaminen ja frisbeegolf ovat täytäneet vapaa-aikaa. Molemmat tyttävät ovat pitäneet vanhemmat mukana partiolaisissa ja seisähypypalvemnuksessa niin kauan kuin ”seura” kelpasi. Korona-aikana he rekivät porukalla oman radan ja korit. Heikki käy jopa kolmista viikosta treenaamassa frisbeegolfia. Hän on ollut perustamassa frisbee-alajaostoa urheiluseuran Esaan ja he ovat tehneet virallisen radan kaupungin keskustaan.

Ahvenanmaan reserviläisyhdistyksen lyhyt historia

Aloite Ahvenanmaan reserviläisyhdistyksen perustamisesta syntyi syksyllä 2020, kun pieni ydinpöytäkiinnostui SRA-ammuntaharrastamisesta. Asiaa keskusteltiin, mutta se ei johtanut konkreettisiin tuloksiin. Suunnitelmat tulivat ajankotaiseksi uudelleen keuhällä 2022 juuri ennen Venäjän hyökkäystä Ukrainaa vastaan.

Kevään aikana Reserviläisliiton hallitus kävi Ahvenanmaalla. Syötiin illallinen yhdessä ja tutustuttiin Ahvenanmaan nähtävyyksiin. Yhdistys järjesti keuhällä myös paljon arvostetun marssin, jossa marssittiin puoli päivää

selvittämään, ettei yhdistys vastusta Ahvenanmaan demilitarisointia. Ulkoministeriön myönteisen lausunnon jälkeen yhdistys perustettiin huhtikuussa 2022. Ensimmäisen toimintavuoden aikana yhdistyksen jäsenet ovat osallistuneet suomalais-ruotsalaiseen puolustuspäivään ja juhlimalla Ahvenanmaan sotaveteraaneja itsenäisyyspäivänä.

Kevään aikana Reserviläisliiton hallitus kävi Ahvenanmaalla. Syötiin illallinen yhdessä ja tutustuttiin Ahvenanmaan nähtävyyksiin. Yhdistys järjesti keuhällä myös paljon arvostetun marssin, jossa marssittiin puoli päivää

Maarianhaminassa ja sen ympäristössä. Yhdistyksen iso tavoite lähitulevaisuudessa on perustaa harjoitusalue, jossa voi harjoitella SRA-ammunta sekä muuta toimintaa.

Samalla työskennellään aktiivisesti yhteyksien luomiseksi sukulaissjärjestöihin sekä Manner-Suomessa että Ruotsissa. Suunnitelmassa on kutsua muita reserviläisiä lähitulevaisuudessa erilaisiin Ahvenanmaan aktiviteetteihin.

Jäsenmäärä on kasvanut voimakkaasti ja jäsenmäärä on pian 100. Tavoitteena on, että meillä on parin vuoden sisällä 200 aktiivista jäsentä.

Ålands Reservister – en kort historia

Initiativet till en reservistförening på Åland togs hösten 2020 när några eldsjalar fattade intresse för att utöva SRA skytte. Saken diskuteras med medlemmar deltagit i Finlandsvensk försvarsdag och uppvaktat de åländska krigsveteranerna på självständighetsdagen.

Föreningen har under våren haft besök av Reservistförbundets styrelse där man tillsammans åt middag och besökte sevärheter på Åland. Föreningen ordnade också en mycket uppskattad marsch på våren där man marscherade en halvday

runt Mariehamn med omnejd. Den stora ambitionen för föreningen den närmaste tiden är att upprätta ett övningsområde där man kan utöva såväl SRA som annan verksamhet. Man arbetar aktivt med att knyta kontakter till närstående föreningar både på det finska fastlandet och i Sverige.

Förhoppningen är att inom en snar framtid kunna bjuda in till olika aktiviteter på Åland. Medlemsantalet har vuxit kraftigt och vi är snart 100 medlemmar. Målsättningen är att vi skall vara 200 aktiva medlemmar inom ett par år.

AMPUMAUROHEILU

Piirien reserviläisammuntamestaruudet lauottiin Raasissa

Piirien reserviläisammunnan mestaruuskilpailut ammuttiin vuoden tauon jälkeen 11. kesäkuuta Raasissa. Järjestelyistä päävastuun otti tällä kertaa Turun RU, mutta toimitsijatehtäviin osallistui useamman yhdistyksen jäseniä. Alkupuhtelun ja turvamääräysten kuulemisen jälkeen ampujat siirtyivät kahdessa ryhmässä pistooli- ja kivääriradalle. Kilpailu ammuttiin itselataavalla reserviläiskiväärillä (cal. 5,7 mm – 7,62 mm) ja pistoolilla (9 mm).

Molemmilla aseilla ammuttiin kaksi erillistä kilpailua RA1 ja RA2 kiväärillä 150 m ja RA3 ja RA4 pistoolilla 25 m sarjoissa H ja H50.

Järjestäjien puolesta kilpailu oli varattu myös laina-aseita ja patruunoita, joka mahdollisti aseetomienkin jäsenten osallistumisen kilpailuun.

Kilpailumuoto on piirimme alueella melko suosittu. Tälläkin kertaa osallistujia oli lähes kolmisenkymmentä. Kilpailu toimi myös karsintakilpailuna lajin SM kisoihin, jonne lähti kuusi ampujaa. Palkinnot jaettiin molemmissa sarjoissa kaikissa lajeissa ja lisäksi molempia sarjoja koskeneessa kokonaiskilpailussa kolmelle parhaalle ampujalle. Parhaasta yksittäisestä tuloksesta vastasi Oskari Kuuskoski ampumalla kiväärillä RA1-kilpailussa täydet 100 pistettä. Kokonaiskilpailun (RA1-RA4) voitti tasaisen varmalla ammunalla Mikko Hietala.

Kilpailua oli tukemassa osallistujille tarjotuilla makkaroilla K-Market Pikkuherkku (Uusikaupunki), Lähitapiola Varsinais-Suomi palkinnoilla ja Porin Prikaati antamalla radat ja taulut käyttöömme.

Täydelliset tulokset löydät piirien nettisivuilta.

Raasin ampumarata tarjosi hyvät puitteet piirien ampumamestaruuksien ratkaisemiseksi.

Marko Erkkilä

Kolme keltanokkaa Jukolassa

Iida Muuraneva
Turkka Suokas
Jarkko Ahola

Turun Reserviläisten erä- ja urheilujasto on pyrkinyt laaja-alaisesti kartuttamaan jäsenten erä- ja urheilutaitoja. Osana tätä jaosto on järjestänyt suunnistus- ja koulutusta sekä kasannut ja ilmoittanut joukkueen Jukolan viesteihin viimeiset kaksi vuotta. Turun Reserviläisten Jukola-joukkue debytoi Lukkari-Jukolassa 2022. Porvoo-Jukolassa 2023 lähdettiin puoliksi uudistuneella joukkueella puolustamaan aiempaa sijoitusta.

Molempina vuosina joukkueessa on ollut noin puolet Jukola-konkareita ja puolet ensikertalaisia. Tämä on ollut myös yksi päätaavoitteista: mahdollistaa Jukolaan osallistuminen heille, jotka eivät kuulu esim. suunnistusseuraan. Muita joukkueen tavoitteita ovat hyväksytyt suorituksen saaminen, loukkaantumisten välttäminen ja hauskan pitäminen.

Uusia kokemuksia ja verisiä sääriä

Joukkue lähti aamupäivällä Turusta Porvooseen, perillä nautittiin reilu päivällinen

Osallistumista ja tiimipaitoja tukemaan on saatu yhdistykselle sponsoreita: vuonna 2022 joukkueita sponsoroi Ruoto ja vuonna 2023 Pipelife ja Turun LVI-Asennus.

Porvoo-Jukolassa ensikertalaisina suunnistivat Ahola ja Suokas.

–Olin tietoinen, että Jukola on suuri tapahtuma, mutta kilpailun valtava laajuus yllätti siitä huolimatta. Oma valmistautuminen oli suurinpiirtein vastaavilla matkoilla kuin oma osuus, Porvoon maasto tosin oli raskaskulkuista ja teki omasta vedosta raskaan. Kipinä kuitenkin puri ja ensi vuonna uudestaan, vakuuttaa Suokas.

–Suunnistus, mitenäs sitä suunnistettiin? Viimeksi taisi olla kartta ja kompassi kädessä armeijassa vuonna 1998, kertaa Ahokas, ja jatkaa, että haasteet otetaan vastaan, eikä pakitella,

Kotimatulle lähdettiin verisin säärin, mutta yhtä hienoa kokemusta rikkaampana.

Iida Muuraneva

Turun Reserviläisten Turkka Suokas ja Jarkko Ahola olivat Jukolassa ensikertalaisia.

Ikimuistoinen juhla Torin kirkossa

Matti Ankelo

Varsinais-Suomen Reserviupseeriipiiri on tehnyt yhteistyötä virolaisten Pärnun seudun reserviupseerin kanssa jo 20 vuoden ajan. Tuon yhteistyön puitteissa minä ja reserviläispiirin emerituspuheenjohtaja Harri Nurmi saimme kunnian osallistua kutsuttuina piirien edustajina Torin kirkossa 8. heinäkuuta järjestettyyn tilaisuuteen, jota voinee verrata suomalaiseen Kaatuneiden muistopäivän juhlaan. Tilaisuuden järjesti Eesti Vabadusvõitlejate Liit (EVL, sanatarasti kääntäen Viron vapaustaistelijoitten liitto).

Muistopäivän tilaisuus oli hyvin juhmallinen ja siihen osallistui lähes kirkon täysi väkeä. Ohjelma alkoi juhlavalla jumalanpalveluksella. Sen lopuksi EVL palkitsi monin erilaisin huomionosoituksin aktiivejaan ja yhteistyökumppaneitaan. Myös Harri Nurmi ja minä saimme vastaanottaa kunniakirjan kiitoksena pitkäaikaisesta ja tuloksisesta yhteistyöstä.

Jumalanpalveluksen jälkeen siirryttiin läheiselle hautausmaalle, jossa laskettiin seppeleet ja kukkalaitteet Viron Vapaussodan uhrien muistomerkille. Sen jälkeen palattiin takaisin kirkkoon, jossa juhla jatkui konsertilla tunnetun paikallisen perheyhteyden esittäessä tilaisuuden henkeen hyvin sopivaa isänmaallista musiikkia ja lauluja. Päivän ohjelma päättyi läheisessä kulttuurikeskuksessa tarjottuun maistuvaan juhlahouanaseen.

101-vuotias kunniavieras

Juhlan ehdoton kunniavieras oli 101-vuotias sotaveteraani Henno Sepp. Henno syntyi Saarenmaalla 1922 suojeluskuntalaiseen (Kaitseliit) perheeseen ja koulutautui rakensalalle. Saksan vallattua Viron hänet otettiin 19-vuotiaana Saksan armeijaan, aluksi tulkkiksi. Yritettyään paeta Ruotsiin hänet lähetettiin aliupeeerikoulutukseen Viljandiin. Kertomansa mukaan hän ei joutunut taisteluihin Viron alueella, Latviassa kylläkin. Sodan jälkeen Neuvostoliitto ”palkitsi”

hänet aluksi työpataljoonakomennuksella ja sitten 11 vuoden vankileirillä Siperiassa, mm. Jakutiassa. Tästäkin hän selvisi, mutta ei 1955 päässyt palaamaan kotiinsa Saarenmaalle, vaan määrättiin asumaan Pärnuun. Virolaiset ovat hyvin isänmaallisia ihmisiä. He osaavat arvostaa itsenäisyytään ja ovat siitä ylpeitä, mutta myös nöyrän kiitollisia. Heidän järjestämiinsä juhliin ja muihin tilaisuuksiin on aina yhtä syväkädhyttävää osallistua. Me suomalaiset saamme osaksemme ylenpaltista arvostusta ja huomiota.

Kirjoittaja on RU-piirin Viron yhteyshenkilö.

Juhlan alkua odotellessa Henno Sepp (vas.) ja Harri Nurmi.

KUULUMISIA KENTÄLTÄ

Matti Ankelo

RES PM 2023 YHTEISKILPAILU

Sija	Nimi	Yhdistys	RA1	RA2	RA3	RA4	Tulos
1	Mikko Hietala	Loimaan seudun reserviläiset	95	156	97	76	424
2	Oskari Kuuskoski	Raision reserviupseerit	100	153	90	77	420
3	Jani Salo	Loimaan seudun reserviläiset	93	152	93	81	419
4	Tony Ruohonen	Mynämäen seudun reserviläiset	92	138	94	90	414
5	Sakari Kuuskoski	Kyrön seudun reserviupseerit	97	134	97	80	408
6	Ossi Hokuni	Kaarinan-Piikkiön reserviläiset	95	137	98	76	406
7	Jonny Stolt	Kaarinan-Piikkiön reserviläiset	98	138	84	84	404
8	Jari Nieminen	Kaarinan-Piikkiön reserviläiset	96	147	88	70	401
9	Marko Erkkilä	Turun reserviupseerit	92	149	96	63	400
10	Arto Takala	Louhisaaren reserviläiset	96	139	87	67	389
11	Ari Peltonen	Louhisaaren reserviläiset	97	105	93	80	375
12	Markus Hietämäki	Raision reserviupseerit	87	134	93	54	368
13	Atte Saari	Loimaan seudun reserviläiset	90	112	86	54	342
14	Jarkko Halkio	Alastaron reserviläiset	90	69	95	86	340
15	Joni Majala	Mynämäen seudun reserviläiset	88	91	88	70	337
16	Esa Aronoja	Loimaan seudun reserviläiset	86	86	84	81	337
17	Jari Luotonen	Turun reserviupseerit	58	140	84	48	330
18	Lauri Tuhkanen	Turun reserviupseerit	74	102	79	54	309
19	Jari Vilkmän	Pöytyän seudun reserviläiset	90	86	83	45	304
20	Jouni Aaltonen	Alastaron reserviläiset	81	55	90	55	281
21	Teemu Schwartz	Loimaan seudun reserviläiset	87	83	76	26	272
22	Kimmo Jarva	Loimaan seudun reserviläiset	77	55	82	57	271
23	Marcus Miettinen	Loimaan seudun reserviläiset	89	74	49	46	258
24	Juha Haapa-aho	Loimaan seudun reserviläiset	78	75	68	30	251
25	Jesse Santanen	Loimaan seudun reserviläiset	63	46	85	49	243
26	Eero Oikari	Turun reserviläiset	91	128	0	0	219
27	Klaus Sellman	Turun reserviupseerit	77	35	71	21	204
28	Pekka Tuominen	Turun reserviläiset	0	0	88	74	162

Sija	Yhdistys	RA1	RA2	RA3	RA4	Tulos
1	Kaarinan-Piikkiön res.	289	422	186	160	1057
2	Loimaan seudun res.	278	420	190	162	1050
3	Mynämäen seudun res.	277	334	187	170	968
4	Turun RU	243	391	180	117	931

AMPUMAUURHEILU

Pystykorvakin pitää maanpuolustushenkeä yllä

Kari Nummila

M onille on tuttu nimi Talvisodan tarkka-ampuja Simo Häyhä (1905–2002), joka poisti riveistä eri arvioiden mukaan 219–542 vihollissotilasta. Häyhä käytti aseenaan Jalkaväkikivääri M/27 eli Pystykorvaa (reunakantapatruuna 7,62x53) ja vielä siis avotähtämisensä – tarkka kun oli, niin kiikaritähtäimen etulinssi olisi voinut heittää heijasteen ja vihollinen olisi havainnut uhrinsa. Kiikari olisi pakottanut myös pitämään pään ylempänä kuin avotähtäimillä ampuen. Näin vihollisen tarkka-ampujat olisivat saaneet vastustajan paremmin näkyviin.

Pystykorvan ”mallina” oli venäläinen kolmen linjan Mosin-Nagant – kivääri, josta Pystykorva on siis johdannainen, parannettu malli. Pystykorvia valmistettiin noin 70 000 kappaletta. Sen seuraajaksi tuli Ukko-Pekka eli Jalkaväkikivääri M 39.

Jälkimmäinen nimi juontuu tietyistä ammutta harrastaneesta ja suojeluskuntalaisesta, presidentti Pehr-Edvin Svinhufvudista.

Häyhän paras yksittäinen vuorokausitus oli 25 osuaa ja kolmessa päivässä 51 osuaa! Niinpä Häyhästä ei ole aiheettakaan käytetty lempinimeä ”Valkoinen kuolema”. Häyhä haavoittui ennen talvisodan loppua vaikeasti vihollisen räjähtävästä luodista, joka vaurioitti pahoin hänen kasvojaan ja pään luustoa. Räjähtävät luodit oli kielletty kansainvälisellä sopimuksella. Itänaapurin rikkomus yhteisiä pelisääntöjä kohtaan ei ole harvinaisuus tällä haavaakaan kuten Krimin omiminen ja sota Ukrainassa osoittaa.

Kaikki eivät paukkeesta välitä

Kenttäammunta perinnevivääriä, Pystykorvalla alkoi kiinnostaa loimaalaisia reserviläisiä 29 vuotta sitten, jolloin Matti Vainio ja Matti Ketola hankkivat ihan ensimmäisinä tällaiset

aset Vammalan varikolta. Alkuun lähettiin Loimaan ampumaradalta. Seuraavaksi areenoiksi tulivat Puolustusvoimien ampumaradat Kustavin kirkonkylässä, Huovinrinteellä ja Raasissa, jossa isäntänä toimii Porin prikaati.

Alkuvaiheessa mukaan lähtenyt kiltaveljämme Kalevi Suvila Loimalta kertoo, että Kustavin tuli tapetille sotilasmestari Eino Närvän kautta. Reservissä sotilasmestariksi ylenneen Suvila johti pitkään MPK:n Loimaan paikallisosastoa. Suvila on toiminut pitkään myös ”Loimaan pystykorvan” vetäjänä ja hänen aikanaan siitä tuli MPK:n sotilaallinen kurssi, josta ei nyt kuitenkaan enää saada kertausharjoituspäivää kuten joskus ennen. Se edellytti kahdeksantuntin kestoa.

Kustavissa päästiin nykykäytäntöön eli vuosittain perinneammuntamme käsittää niin 150 kuin 300 metrinkin ampumamatkat – kummallakin matkalla ammutaan kymmenen laukausta. Närvä oli mukana ammunnoissa ja ammuntaesperttinä saimme häneltä hyviä neuvoja.

Kustavi oli hyvä paikka ampua. Siellä oli vaan ongelmana radan sijainti kylän keskellä ja varsinkin viikonvaihteessa pauke ärsytti isoa osaa paikallisesta väestä.

Tiukan kurin ammuntaa

Pystykorva-ammunnoissa vallitsee tiukka ampumakuri, jossa sääntöjä noudatetaan prikulleen. Turvallisuudesta ei tingitä millään muotoa. Kisa on tiukkaa, sillä esimerkiksi kymppien määrä ratkaisi tänäkin vuonna järjestyksiä 150 metrin matkalla. Tuloslaskennan yhteydessä suoritettujen tiedustelun mukaan jatkoa toivotaan ensi vuodelle.

Perinneammunnasta on tullut suosittua valtakunnallisestikin ja lajissa järjestetään jopa SM-kisojakin. Porukka arvostaa veteraanisukupolven ankaria uhrauksia isänmaan hyväksi. Siinä kunnioitetaan myös sotilasperinteitä ja vaalitaan omalla tavallaan maanpuolustushenkeäkin.

Korvistaan Pystykorva tunnetaan.

Kalevi Suvila

Loimaan Pystykorva-ammunnat 1.7.2023 Huovinrinteellä.

Kalevi Suvila

A mmunnat on jo perinne, tämä oli 30:s kerta Loimaan pystykorva-ammuntoja. Säänsuosi ammuntoja, tuloksia laskettaessa alkoi kaatosade.

150 m makuuammunta kohdeammuntojen jälkeen ns. 10 kilpalaukausta ajassa 120 sekuntia ja samoin 150 m pystyammunta 10 kilpalaukausta 120 sekuntia. Tulokset makuu pysty yhteen, 1. M. Siren 147, 2. J. Lehtonen 139, 3. V. Seikola 137.

Res.ups.- ja Res-yhdistysten välisen

haasteammunnan (2 henkilöä/yhd.) voiton vei Ypäjän res. 249. Toisena oli Taivassalon-Kustavin ups. 254, kolmantena Huittisten res. 225.

Kolmensadan metrin makuuammunta, kohdistusten jälkeen 10 kilpalaukausta omaan tahtiin. 1. V. Seikola 69, 2. M. Siren 64, 3. J. Sievänen 61.

Osallistujia oli 25. Kiitos kurssin- ja ammunnanjohtaja Lasse Varjoselle, sekä Alastaron Rakennustarvike Oy:lle munkki- ja kahvitarjoilusta ja Seppo Yli-Nissilälle toimiessa keittäjänä.

Yhteishenki oli hyvä, kaikki sujui ongelmitta ja ensivuodelle toivottiin uusintaa.

150 metrin voittajakolmikko.

300 metrin voittajakolmikko.

KOKOUKSET JA KILPAILUT

Turun Reservioliupseerit-Turun Reserviläiset ry

SYYSKOKOUS

Yhdistyksen sääntömääräinen syyskokous pidetään Heikkilän kasarmin Sotilaskodissa 25.10.2023

Tapahtuma alkaa kokouskahvilla klo. 17.30. Varsinainen kokous alkaa klo 18.00.

Kasarmialueella liikkumista on rajoitettu Merivoimien toimesta, joten kokoukseen on ennakkoilmoittautuminen. Kokoukseen tulee ilmoittautua 18.10.2023 mennessä Janna Järviselle 0405244984. Varauduthan tarvittaessa todistamaan henkilöllisyytesi varuskunta-alueella liikkeessasi.

Tervetuloa! Turun Reservioliupseerit - Turun Reserviläiset ry

Parivartio

Seuraava numero ilmestyy
18.10.2023

Aineisto seuraavaan lehteen
28.9.2023 mennessä

VOLVO

Mahtava valikoima
heti ajoon Volvoja
Lue lisää keskusautohalli.fi

KESKUSAUTOHALLI OY

Rieskalähteentie 75, TURKU | 0207 218 120
Örninkatu 13, SALO | 0207 218 320

Parivartio

Paikallinen kuten sinäkin.

Lataa tai päivitä TS-sovellus.

Voit muun muassa räätälöidä aiheet Sinulle-osioon.

Turun Sanomat

Siilinjärvellä 22.-24.9.2023

Mitä on opittu Ukrainan sodasta?

Kolme sarjaa:

retkisarja 23.9.2023 (alle 10 km)

reserviläissarja 22.-24.9.2023 (30 km)

sotilassarja 22.-24.9.2023 (50 km)

TULE PÄIVITTÄMÄÄN JA KOETTELEMAAN OSAAMISTASI RESERVILÄISURHEILULIITON VALTAKUNNALLISELLE SYYSJOTOKSELLE SIILINJÄRVELLE!

Ilmoittautuminen ja lisätietoja:
<https://resul-kalenteri.fi/>

RESUL hakee osallistujille reserviläis- ja sotilassarjoissa kaksi (2) rinnasteista kh vuorokautta

PARLOK

”Nato-yhteensopivat” raskassarjalaiset

Turvallinen kotimainen kumppani.

Parlok Trading Oy | www.parlok.fi | myynti@parlok.fi | 03 254 2727

Tuemme vapaaehtoista maanpuolustusta
Turun Upseerikerho ry

MERKKIPÄIVÄT

SYYSKUU

101 VUOTTA

13.9. Yliluutnantti Mikko Lundell Turku

95 VUOTTA

18.9. Fänrik Göran Lindroos Åbo

92 VUOTTA

18.9. Yliluutnantti Raimo Halmeenmäki Turku

91 VUOTTA

9.9. Yliluutnantti Hannu Lampo Loimaa

19.9. Värikki Heimo Hiirsalmi Piikkiö

90 VUOTTA

13.9. Yliluutnantti Esko Laurila Salo

29.9. Alikersantti Pauno Virtanen Rauma

85 VUOTTA

20.9. Värikki Pekka Pihlanto Turku

80 VUOTTA

1.9. Everstiluutnantti Seppo Ruohonen Turku

5.9. Yliluutnantti Heikki Leino Turku

12.9. Kapteeniluutnantti Hannu Hilke Iniö

18.9. Ylikersantti Seppo Eskola Uusikaupunki

19.9. Yliluutnantti Mauri Leppänen Vahto

19.9. Yliluutnantti Antero Wiirilä Askainen

20.9. Yliluutnantti Kari Ruisvaara Naantali

22.9. Yliluutnantti Paavo Risu Salo

75 VUOTTA

1.9. Luutnantti Asko Honkaniemi Piikkiö

3.9. Kapteeni Pentti Sillanpää Lieto

5.9. Kapteeni Jaakko Juntunen Turku

7.9. Ylikersantti Heikki Pakkalin Turku

14.9. Yliluutnantti Pauli Pietiläinen Littoinen

20.9. Kapteeni Jorma Rakkolainen Mynämäki

28.9. Alikersantti Harjo Hulmi Alastaro

30.9. Yliluutnantti Hannu Grönholm Piikkiö

70 VUOTTA

10.9. Premiärlöjtnant Sten Siren Pargas

15.9. Sotamies Risto Kotiranta Loimaa

17.9. Kersantti Harri Saarinen Turku

26.9. Kersantti Ari Holvitie Uusikaupunki

60 VUOTTA

7.9. Luutnantti Timo Helminen Turku

7.9. Ylikersantti Raimo Mäkinen Vaskio

12.9. Luutnantti Tuomas Kuhmonen Vantaa

15.9. Jääkäri Kimmo Kannisto Loimaa

16.9. Päivi Kössi Oripää

21.9. Tykkimies Jouko Tamminen Turku

22.9. Ylikersantti Olli-Tapio Lajunen Kirjala

24.9. Yliluutnantti Tauno Tuuppa Kyrö

26.9. Ylikersantti Kari Kujanpää Naantali

27.9. Kapteeni Reijo Pennanen Rauma

50 VUOTTA

3.9. Alikersantti Janne Onkamo Piikkiö

7.9. Alikersantti Jonne Adel Turku

9.9. Kirsi Jylhä Lemu

10.9. Alikersantti Timo Simukka Kyrö

18.9. Esa Anttila Raisio

21.9. Tykkimies Jari Rokosa Uusikaupunki

24.9. Kersantti Mikko Both Halikko AS

26.9. Pioneerit Gabriel Vogelainen Mietoinen

LOKAKUU

97 VUOTTA

25.10. Kersantti Ahti Olkkonen Turku

93 VUOTTA

10.10. Luutnantti Esko Lehtonen Naantali

91 VUOTTA

7.10. Alikersantti Kosti Kaustio Piikkiö

85 VUOTTA

4.10. Komentaja Eero Auvinen Raisio

23.10. Luutnantti Kari Honkanen Uusikaupunki

24.10. Yliluutnantti Volmar Tammi Nousiainen

80 VUOTTA

13.10. Väpeli Tuomas Rekikoski Tarvasjoki

24.10. Sotilasmestari Raimo Novari Paimio

27.10. Luutnantti Simo Posio Lieto

75 VUOTTA

1.10. Luutnantti Kai Sonck Vanhalinna

5.10. Alikersantti Kari Venhomaa Perniö

8.10. Autosotamies Mauri Haapanen Naantali

15.10. Löjtnant Stig Kavander Pargas

30.10. Luutnantti Risto Tahvonen Piikkiö

31.10. Alikersantti Aarno Salonen Virttaa

70 VUOTTA

5.10. Yliluutnantti Heimo Rinne Turku

15.10. Kapteeni Olli Virtanen Helsinki

KUN HALUAT LÄMPIMÄÄN
www.isover.fi

RAUTANET
ALASTARON RAKENNUSTARVIKE OY
Loimijoen tie 81, Alastaro • (02) 764 1955

Turun Seudun Vesi Oy
Puhdasta vettä - luonnollisesti
www.turunseudunvesi.fi

KOTIMAINEN LED-VALAISTUKSEN ASIAANTUNTIJA

Sauna | Keittiö | LED-profiilit ja valot sisä- ja ulkovalaistukseen
www.ledify.fi **LEDIFY**

VIKING LINE

60 VUOTTA

11.10. Luutnantti Ismo Hietakangas	Merimasku
18.10. Korpraali Juha Savela	Turku
22.10. Matruusi Martin Loukonen	Turku
23.10. Yliluutnantti Erkki Rinne	Knaapila
26.10. Komentajakapteeni Antti Siltala	Naantali
30.10. Kapteeniluutnantti Jukka Jortikka	Raisio

50 VUOTTA

1.10. Alikersantti Kimmo Kiili	Turku
2.10. Kersantti Timo Virta	Piikkiö
4.10. Matruusi Kari Vornanen	Paimio
11.10. Jääkäri Juha Vähä-Lassila	Naantali
20.10. Ylikersantti Jussi Virtanen	Paimio
21.10. Tiina Ruohonen	Lemu
22.10. Kirsi Liite	Kuusisto

Kotimaisena yrityksenä lippumme liehuu Suomelle vuoden jokaisena päivänä.

ruoto.fi
Suomen suurin Metsästys- ja kalastusliike
RUOTO MEGA STORE KAARINA
Laasmaenkatu 6, 20780 Kaarina
020 779 0978
kaarina@ruoto.fi

ADWORKS
SUUNNITTELU | TUOTANTO | ASENNUS

**TEIPPAUKSET
TARRAT
TULOESTEET
KYLTIT
OPASTEET
AURINGON-SUOJAKALVOT**

Soita ja tilaa! PUH. 029 007 4545

ADWORKS.FI | ADWORKSOY | ADWORKSOY | KAKONTIE 7, LIETO

FINAVIA